73STE JAARGANG No. 9668 DONDERDAG 12 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

De kabinetsformatie in NEDERLAND

Bevredigend verloop van overleg over ontwerp-regeringsprogram

DREES zal waarschijnlijk met ir. STAF tot overeenstemming komen

's-Gravenhage. — Op de bijeenkomst van kabinetsformateur Drees en de vijf leiders van de grote fracties in de Tweede Kamer, gisteravond, is een groot deel van het ontwerp-regeringsprogramma behandeld. Het overleg had een bevredigend verloop. Vanmiddag zullen de besprekingen worden voortgezet.

Medegedeeld is, dat de berichten, dat de formateur tevergeefs zocht naar een nieuwe minister van Defensie, naar aanleiding van het verschil van mening met ir. Staf over de grootte der defensieuitgaven, op een vergissing berusten.

De formateur stelde pogingen in het werk alsnog tot overeenstemming te komen met ir. Staf, in welk overleg ook vice-admiraal Moorman betrokken is geweest. Van bevoegde zijde is vernomen dat er goede hoop bestaat dat deze pogingen van dr. Drees zullen slagen. Er zal nog een afsluitend gesprek tussen dr. Drees en ir. Staf volgen.

Extra KLM-vluchten naar Leipzig

Evenals in de vorige jaren zal de K.L.M. ook nu weer ter gelegenheid van de jaarbeurs te Leipzig extra diensten tussen Amsterdam en Leipzig uitvoeren. In de periode van 31 augustus t/m 9 september zal een K.L.M. DC-3 een dagelijkse retourdienst tussen beide steden onderhouden.

Volgens door radio-Vaticaan aangehaalde inlichtingen uit Tsjechoslowakije zouden daar 5000 leden van religieuze orden en congregaties in industriële ondernemingen en mijnen werken; zowel vrouwelijke als mannelijke religieuzen zouden uit hun huizen en kloosters verdreven zijn en in fabrieken en ondernemingen handenarbeid moeten verrichten.

Doodstraf geannuleerd

Een Westduits gerechtshof heeft de doodstraf waartoe een Nazigerechtshof in 1943 Walter von Seydlitz bij verstek veroordeelde, geannuleerd. Seydlitz, die indertijd assistent van generaal Friedrich von Paulus, de "verdediger van Stalingrad" was, is eind vorig jaar uit Sovjetgevangenschap in Duitsland teruggekeerd. In Russische gevangenschap richtte hij indertijd met Russische steun het "nationale comité Vrij Duitsland" op.

Ongeveer 500 Japanse mijnwerkers zullen in Westduitse steenkoolmijnen tewerkgesteld worden.

Aantijging tegen mevr. Bouman

Majoor RIVAI dringt aan op verhoor

Majoor Rivai, hoofd van de militaire veiligheidsdienst in het gebied van Sukabumi, heeft aangedrongen op een ondervraging van mevrouw Bouman. Mevrouw Bouman heeft op de 52e zitting in de zaak-Schmidt aan rechter Rochjani een pamflet overhandigd, waarop een foto van een opstandeling met de naam van „Van Kleef" was afgebeeld met daaronder een levensbeschrijving van beklaagde Schmidt.

Het pamflet mocht niet buiten het gebied van Sukabumi worden verspreid en de bevoegde autoriteiten dienen te onderzoeken, hoe mevrouw Bouman in het bezit van een exemplaar is gekomen, aldus majoor Rivai. In het pamflet werd een oproep gedaan op opstandelingen, zich voor het einde van de maand over te geven.

Rivai deelde voorts mede, dat Van Kleef — een voormalige inspecteur van politie — nog steeds voortvluchtig is.

„Fijne neus" voor KLM-constellations

Tien zgn. "Slechtweer" radar-installaties heeft de K.L.M. in de Verenigde Staten besteld ten behoeve van haar Super Constellations L. 1049G, die onder meer op de routes naar New York en Johannesburg vliegen.

Door middel van deze radarinstallaties, die in de neus van deze Super Constellation worden ingebouwd, kan de vlieger de aanwezigheid van slechtweer-gebieden op de route reeds op lange afstand opmerken zodat intijds van de route kan worden vermeden.

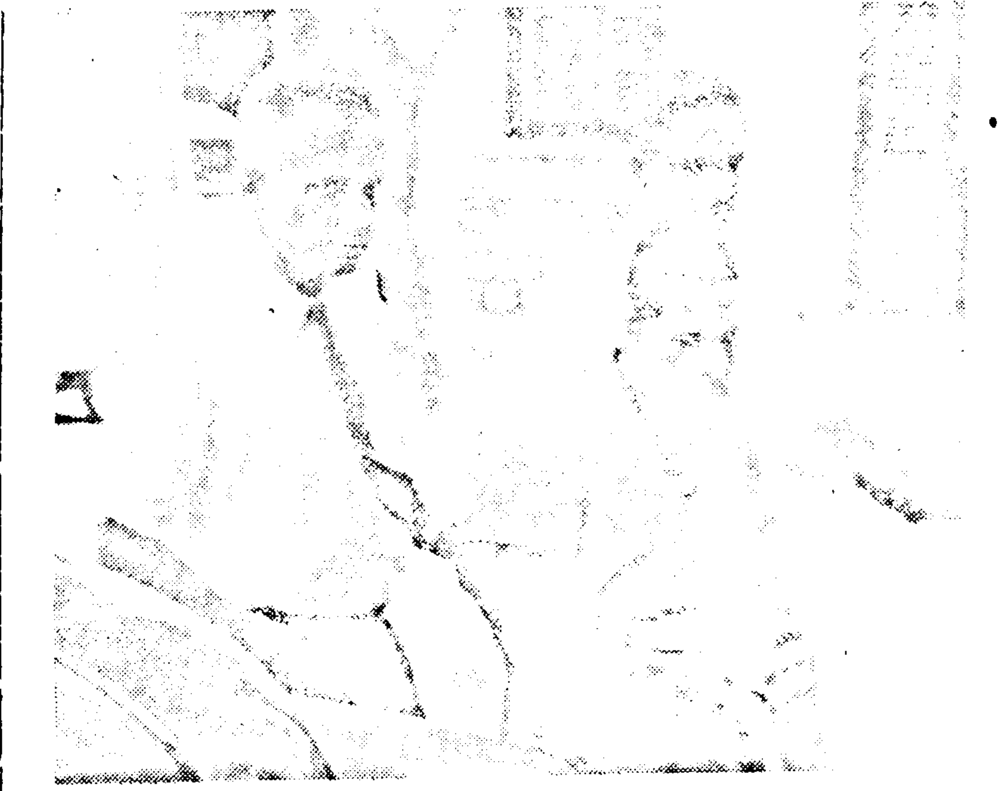
De eerste van deze installaties zal reeds in juni in gebruik kunnen worden genomen. De tien DC-7C vliegtuigen, die het volgend jaar aan de K.L.M. zullen worden afgeleverd, worden eveneens met een slechtweer radar-installatie uitgerust.

Het Amerikaanse leger heeft een lijst opgesteld van alle doelen, die in Oost-Europa bereikbaar zullen zijn voor Amerikaanse midden-afstandsraketten.

Prinses Marijke volgt met succes lessen in klasseverband

's-Gravenhage. — Van bevoegde zijde verneemt het A.N.P.:

H.K.H. prinses Marijke is overgegaan van de derde naar de vierde klas van de nieuwe Baarnse school. Met dit bericht, waaruit blijkt, dat de prinses het onderwijs voor kinderen van haar leeftijd — zij is thans 9 jaren oud — in normaal klasseverband en met succes volgt, wordt de vooral in het buitenland nogal eens geopperde veronderstelling, dat de jongste prinses blind zou zijn, duidelijk weersproken. Op grond van deze onjuiste veronderstelling hebben in de loop der jaren en in het bijzonder gedurende de laatste weken H.M. de koningin en Z.K.H. de prins der Nederlanden uit alle delen van de wereld brieven bereikt van personen, die hun bereidheid uitspraken één of beide ogen voor prinses Marijke beschikbaar te stellen. Tegenover deze ontroerende offervaardigheid staat het nuchtere medische feit, dat transplantatie van een oog onmogelijk is. Wel is het overbrengen van een hoornvlies mogelijk, maar prinses Marijke zou hiermede niet gebaat zijn. Zij is geboren met een vertroebeling van de lens van beide ogen en hoornvliestransplantatie kan daarop helaas geen gunstige invloed uitoefenen. Gelukkig is men er door medisch ingrijpen in geslaagd van een der ogen het gezichtsvermogen zoveel mogelijk te herstellen. H.K.H. prinses Marijke is een gezond en vrolijk kind, dat ook bij het leren niet onder hoeft te doen voor haar leeftijdgenoten.

Inspecteur IJ. Taconis, de gevangene Rijna en een rechercheur zoals onze fotograaf hen kort na de misdaad in de gevangenis, kiekten.

„IK ZAL EEN BEWAKER DODEN"

RIJNA wierp dodelijk gewonde oppasser van STEDE nog een etensbord naar het hoofd

Willemstad. — Zoals wij reeds gisteren meldden heeft de Officier van Justitie, Mr. Ru Boom, na een uitgebreid requisitoir levenslange gevangenisstraf geëist voor de moordenaar van de gevangenbewaarder Jack van Stede, die op woensdag 2 mei jl. door Rijna, in de gevangenis met een scherpe pen om het leven werd gebracht. Toen Mr. Roose, de rechter van het Gerecht in Eerste Aanleg de beklaagde liet binnenleiden nam deze tussen twee agenten van Politie plaats in de beklaagdenbank die speciaal voor deze zitting naar voren was geschoven en dicht bij de groene tafel een plaats had gekregen. Op deze wijze kon Rijna blijven zitten en hoefde hij niet steeds heen en weer te lopen. De rechter reconstrueerde de hele toedracht van het geval, vanaf het moment dat Rijna het plan opvatte om v. Stede aan te vallen, tot de uitvoering van dit plan en de bekende gevolgen daarvan.

Voor verdere, meer uitgebreide bijzonderheden mogen wij verwijzen naar het requisitoir dat elders in ons blad werd opgenomen, alsmede naar het pleidooi van de advocaat Mr. Ronchi Isa, dat wij morgen hopen te kunnen publiceren. De getuigen, waaronder enkele gevangenen (o.a. de pistoolschutter van de Elleboogstr., Otrabanda) werden scherp ondervraagd. Mr. Roose behandelde het geval Rijna met grote ernst, zich bewust van de belangrijkheid daarvan. Het was, zo als bleek reeds op zaterdag 28 april j.l. in het hoofd van Rijna gekomen om „van Stede met een mes te steken opdat deze hem niet meer zou kunnen sarren", zoals Rijna dit zei.

Hoewel hij op de muur van zijn cel de woorden „Ik zal een bewaker of een gevangene doden" had geschreven, aan een mede-gevangene verklaard had dat hij van Stede zou doden, na het eerste verhoor verklaard had dat „Ik weet wel dat het slecht is een persoon te doden maar ik voel nu een zekere voldoening", hield Rijna voor de rechter vol niet de opzet te hebben gehad van Stede te doden.

Rijna had de kans afgewacht tot van Sstede hem alleen zijn eten bracht. Met de pen onder zijn bord verborgen liep hij op de deur toe. Bij de deur haalde hij de hand waarin de pen, onder het bord vandaan, opdat van Stede deze kon zien, en stak met gesloten ogen in de richting van van Stede. De pen drong naar binnen in de hartstreek. Rijna verklaarde de pen het lichaam te hebben voelen binnendringen. Hij trok deze terug en liep de luchtplaats op. Van Stede had nog getracht zijn gummiknuppel te trekken doch miste daartoe de kracht. Hij liep zijn moordenaar achterna, doch deze deed een stap opzij en stak nogmaals. Deze keer ketste de pen af op iets hards. Met kracht moest Rijna de pen terugtrekken. Vervolgens liep hij terug naar zijn cel. Rijna heeft ook nog zijn bord naar van Stede gegooid. Dit bord raakte de gewonde man volgens een getuige op het hoofd, doch naar Rijna beweerde tegen de schouder.

De stervende gevangenbewaarder trachtte Rijna met de gummiknuppel te slaan doch deze sloot zich in zijn cel op en hield de deur vast. Waarop van Stede de sleutel omdraaide. Inmiddels kwamen andere bewakers toesnellen. Terwijl van Stede wegliep, viel hij in elkaar.

Na het getuigenverhoor sprak Mr. R. Boom zijn requisitoir uit.

JAPAN verdringt Europa van rayon-markt

Londen) — Japan neemt een steeds groter aandeel van de internationale handel in rayon en andere synthetische vezels voor zijn rekening, ten koste van de Europese landen, zo merkt de president-commissaris van de Courtauldsgroep, sir John Hanbury-Williams, in zijn jaarverslag op. Hij wijst er op, dat door vergroting van de produktiecapaciteit en goedkopere arbeidskrachten de Japanse handel in gesponnen-rayon manufacturen is toegenomen van zestig miljoen vierkante yards in 1951 tot 530 miljoen vierkante yards in 1955, of 55 procent van de wereldexport van dit soort goederen.

Sir John is van mening, dat de meest hoopgevende middelen tot voorkoming van een verdere teruggang in de Engelse textielindustrie zouden zijn, een nog intensiever gebruik van de modernste machines, een op grote schaal toepassen van het werken in ploegen en een juiste verdeling van arbeidskrachten. Wanneer men daar toe niet zou overgaan is het moeilijk te zeggen op welke andere wijze men de teruggang zou kunnen tegengaan.

Bezitters van Rode Kruis EHBO-diploma niet bevoegd tot hulpverlening bij bedrijfsongevallen

Willemstad. — Enige tijd geleden zag een Ministeriële beschikking ter uitvoering van artikel 55, lid 1 van het Veiligheidsbesluit I (P.B. 1955, no. 102) met de volgende inhoud het licht: De Minister van Sociale Zaken, gelet op artikel 55, lid 1 van het Veiligheidsbesluit 1 (P.B. 1955, no. 102), heeft goedgevonden:

I. Als bewijs, waaruit blijkt dat een persoon met het verlenen van eerste hulp vertrouwd is, als bedoeld in artikel 55, lid 1 van het Veiligheidsbesluit 1 (P.B. 1955, no. 102), heeft goedgevonden:p).olco. uWlga besluit I, wordt aangewezen het geldige Eenheidsdiploma, zoals afgegeven door de Directeur van het Centraal Bureau tot uitreiking van het Eenheidsdiploma voor Eerste Hulp bij Ongelukken, Nederland.

II. Deze beschikking zal in het Publicatieblad worden opgenomen.

Het bovenstaande besluit betekent dus dat alle bedrijven en instellingen, die meer dan 25 werknemers in dienst hebben, een gediplomeerd E.H.B.O.-er, die in het bezit is van het Eenheidsdiploma, moet hebben.

Onze redactie is van verschillende kanten benaderd door personen die door het Rode Kruis op Curaçao werden opgeleid en derhalve in het bezit zijn van een door de Afdeling Curaçao van het Rode Kruis afgegeven diploma voor E.H.B.O.

Wij hebben ons licht over deze kwestie eens opgestoken bij het Departement van Sociale Zaken en bij het Rode Kruis.

Sociale Zaken deelde ons mede dat de diploma's van het Rode Kruis, waarvan er inmiddels sinds de laatste jaren een 500-tal werden uitgereikt, niet geldig zijn als bedoeld in het Veiligheidsbesluit. De geldige diploma's zijn die van de vereniging van E.H.B.O. op Curaçao. Hiervan werden een 20-tal uitgegeven. Deze EHBO-diploma's worden in Nederland bij het Centraal Bureau tot uitreiking van de E.H.B.O.-diploma's geregistreerd.

Het Rode Kruis deelde ons mede dat de diploma's van het Rode Kruis op de Antillen nooit werden opgestuurd naar dit Centraal Bureau, waarbij „Het Nederlandse Roode Kruis" evenals de vereniging St. Jan e.a. zijn aangesloten, omdat men op Curaçao bij het hoofdbestuur van mening was dat dit niet noodzakelijk was. De diploma's worden afgegeven na een officieel examen door het Rode Kruis, welk examen aan de candidaten dezelfde eisen stelt als in Nederland. Indien het Rode Kruis op Curaçao medegedeeld was dat de diploma's bij het Centraal Bureau geregistreerd dienden te worden had de vereniging dit gemakkelijk kunnen doen, aldus onze zegsman.

Volgens de wet mag geen enkele geëxamineerde van het Rode Kruis, in het bezit van een ander diploma dan als in het P.B. bedoeld, hulp verlenen bij ongevallen in bedrijven. De politie-agenten, die in het bezit zijn van een Rode Kruis-diploma, mogen dus niet meer optreden, evenals de leden van de Hulpploegen op de CPIM, die eveneens allen een Rode Kruisdiploma hebben. De leden van de Colonne Rode Kruis Korps mogen dus evenmin optreden. Dit is natuurlijk grote nonsens. Alleen omdat hun diploma niet bij het Centraal Bureau, een Bureau waarbij alle in Nederland bestaande Rode Kruisverenigingen zijn aangesloten, zijn geregistreerd, mogen zij geen hulp verlenen. Wij vragen ons af wat er gebeurt indien al de bezitters van een Rode Kruisdiploma zich bij voorkomende gevallen eens strikt aan de wet zouden houden en dus geen hulp verlenen, omdat zij daartoe volgens het P.B. niet bevoegd zijn.

Dames Irausquin en Jonckhout gaan in Nederland hoofdacte studeren

Willemstad. — Reeds enige weken vertoeven in ons midden de dames M. Irausquin (Manita) en M. J. Jonkhout (Marietje) die in Nederland voor onderwijzeres slaagden volgens de nieuwe opleiding. Het ligt in beider bedoeling om over enige weken naar Nederland terug te keren om de hoofdakte te halen. Terwijl wij de dames en haar resp. families van harte gelukwensen met het behaalde succes willen wij beiden alvast een goede reis en veel succes toeroepen wanneer ze in een K.L.M. vliegtuig zullen stappen om in het moederland haar studie te voltooien.

Nieuwe cursussen voor Opleiding voor de Praktijkexamens

Voor de jongelui die het begeerde praktijkdiploma willen behalen hebben wij goed nieuws. Het ligt in de bedoeling van de heer J. A. Jonkhout onderwijzer bij het R.K. bijzonder Onderwijs alhier, om, nu hij binnenkort met pensioen gaat, wederom met de opleiding voor dit diploma te beginnen.

De heer Jonkhout is geen onbekende de laatste wereldoorlog heeft hij candidaten hiervoor opgeleid. De wereldoorlog heeft hierin uiteraard stagnatie gebracht, maar toen deze ten einde kwam was het de heer Jonkhout die zich tot de toenmalige Inspecteur van het onderwijs, Dr. Goslinga heeft gewend om contact te zoeken met bovengenoemde Associatie.

Bij het eerste naoorlogsexamen was het alleen de heer Jonkhout die candidaten had. Van deze vier candidaten slaagden er drie.

Wij twijfelen er geen ogenblik aan dat het kantoorpersoneel van deze gelegenheid gebruik zal maken om dit gewaardeerd diploma te behalen en wensen de heer Jonkhout veel succes toe. Voor verdere inlichtingen verwijzen wij naar de der betreffende advertentie elders in dit blad.

Nederland beleefde koudste juni-maand sinds 1923

De afgelopen maand is de koudste junimaand in Nederland geweest sedert 1923. De gemiddelde temperatuur bedroeg te De Bilt 12.8 graden, dat is slechts weinig warmer dan een gemiddelde maand mei. De normale waarde bedraagt 15.2 graden. In De Bilt bedroeg de hoogste temperatuur slechts 21 graden. In de laatste honderd jaar is het nooit voorgekomen dat de temperatuur in juni niet hoger kwam. Zomerse dagen waren er dus niet, wel is in enkele nachten nog nachtvorst voorgekomen. Van de dertig dagen, die ed maand telt, waren er 25 aan de koude kant. Het aantal uren zonneschijn bedroeg te De Bilt slechts 148 tegen 218 normaal.

Luchtschip komt naar Nederland

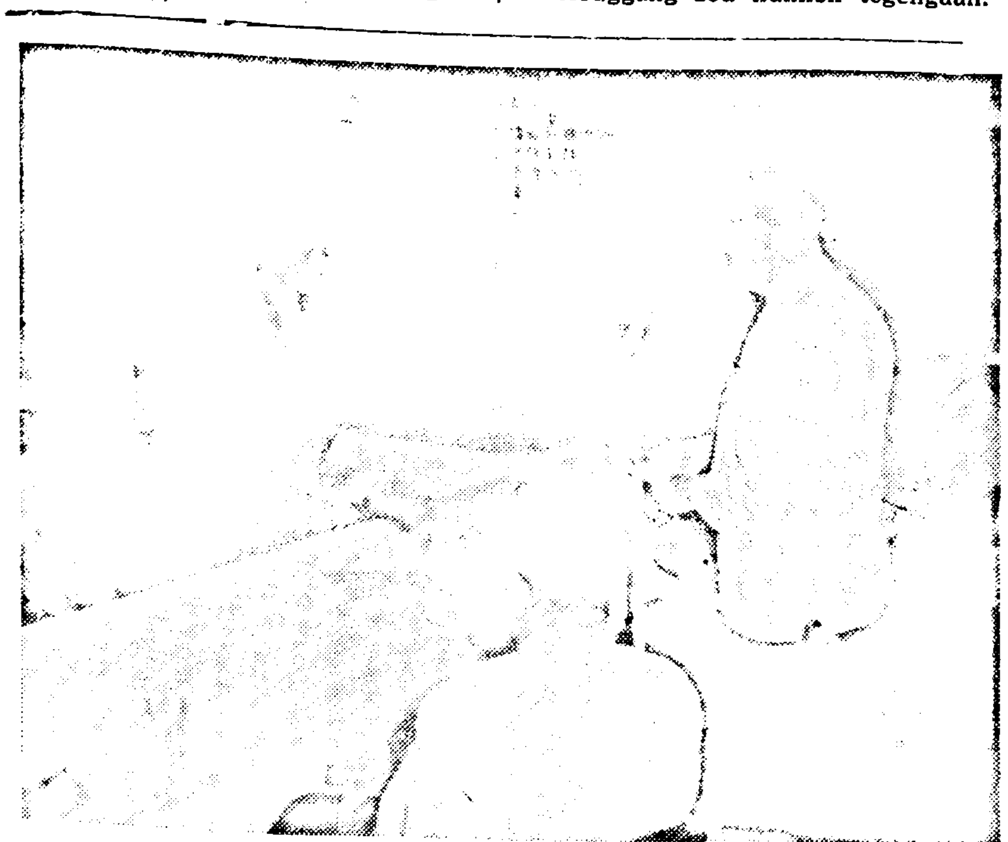
Het is drieëntwintig jaar geleden, dat boven Nederland een luchtschip heeft gevaren. Het was de Graf Zeppelin, een luchtreus van meer dan tweehonderd meter lang. Nu is een Haags publiciteitsbureau er in geslaagd het enige nog in Europa aanwezige luchtschip, populair wel Zeppelin genoemd, voor het maken van reclamevaarten boven Nederland te huren. Het luchtschip, dat tweeëntwintig meter lang is en zeven meter hoog is in Amerika gebouwd en wordt door een Amerikaanse maatschappij in Duitsland geëxploiteerd. Commandant van het schip is Charles Probst. De Zeppelin wordt voortbewogen door twee motoren, die aan de achterzijde van de gondel zijn bevestigd, en wordt voor de vaarten boven Nederland waarschijnlijk niet met waterstof maar met helium gevuld.

Waarschijnlijk komt het luchtschip in de eerste week van augustus naar Nederland. Het is mogelijk dat het tot 1 oktober blijft. De Haagse bloemenweek zal wellicht door de Zeppelin worden opgeluisterd.

Geen gevangene, maar gevangenebewaarder

Willemstad. — In ons voorverslagje over de rechtzaak Rijna is een foutje geslopen, dat wij gaarne even rechtzetten. De heer N. M. Gouverneur werd door ons namelijk gevangene genoemd. Dit moet zijn gevangenbewaarder. De heer Gouverneur loopt op vrije voeten rond en is geen gevangene, doch bewaker.

De Skandinavische luchtvaartmaatschappij S.A.S. zal in januari of februari van het volgend jaar een dienst Kopenhagen-Tokio openen. Deze lijnen zal met DC-7C vliegtuigen via de Noordpool worden gevlogen.

Geslaagde Vos ontvangt van de heer Meijer, directeur van de H.B.S. zijn diploma, tijdens de feestavond op Chobolobo.

Geslaagden van Stuyvesant College ontvingen diploma

Willemstad. — In de tuin van de nachtclub Chobolobo heeft het bestuur van het Peter Stuyvesant College gisteravond aan de geslaagde leerlingen van de HBS de diploma's uitgereikt. Er waren vele ouders en oudleerlingen gekomen, terwijl de leraren eveneens allen acte de présence gaven. Enkele sterke lampen verlichtten de tafel voor het kleine toneel. De dansvloer was geheel bezet met stoelen waarvan de eerste vier rijen door de geslaagde leerlingen en hun ouders bezet werden.

De directeur van de school, de heer Meijer hield een lange toespraak tot de leerlingen waarbij hij zich liet verleiden om met zijn gedachten terug te gaan naar de vroegere schooljaren van de geslaagden op de A.M.S. Hierbij memoreerde de heer Meijer de „Knalpot", het schoolblad van het Peter Stuyvesant College.

Bij de diploma-uitreiking sprak de heer Meijer alle leerlingen toe en vroeg hen naar hun verdere plannen. De een ging geschiedenis studeren, de ander wilde naar de Huishoudschool en zo kwam men van alle geslaagden te weten wat zij van plan waren. De heer Meijer verzocht hen om af en toe iets van zich te laten horen.

Toen het officiële programma gesloten was met het schoollied, namen de Mariniersband en Lluvia Musical, met zanger Boy Dap, de leiding van de verdere avond over.

Reeds met de eerste dansnummers bleek dat er flink van de dansvloer gebruik zou worden gemaakt. Zelfs de leraren deden mee.

WEER verblijfsvergunningen voor katholieke priesters in INDONESIE

Djakarta. — Dezer dagen zijn voor het eerst dit jaar aan een achttal rooms-katholieke priesters vergunningen voor een permanent verblijf in Indonesië verstrekt, zo heeft de correspondent van het ANP in Djakarta van betrouwbare zijde vernomen. De aanvragen van ongeveer 190 buitenlandse priesters voor verblijfsvergunningen zijn echter nog in behandeling. Sommigen van hen staan reeds enige jaren op de wachtlijst.

De moeilijkheden, welke de laatste jaren bij de toelating van priesters worden ondervonden, vormen de grootste zorg voor de katholieke kerk in Indonesië. Zij mag zich overigens verheugen in een gestadige groei in de jonge republiek, welke de vrijheid van godsdienst ten volle respecteert. Er zijn thans 1 miljoen katholieken in Indonesië, waarvan ruim 650.000 op de kleine Soenda eilanden, voornamelijk op Flores en Timor, 140.000 op Java, 90.000 op Sumatra, 50.000 op Celebes en 35.000 elk in de Molukken en op Borneo. Er zijn echter slechts ongeveer 925 priesters in Indonesië, waarvan bijna 200 aan de direkte ziekzorg zijn onttrokkken, omdat zij belast zijn met de opleiding van Indonesische priesters op de 25 groot- en kleinseminaries, welke over de archipel zijn verspreid.

Het komt dan ook veelvuldig voor, dat een pastoor in Sumatra of op Flores de zorg heeft voor 3000 tot 6000 parochianen, verspreid over een gebied zo groot als een halve Nederlandse provincie.

Tijdens het recente bezoek van president Soekarno aan het vaticaan heeft Z. H. de Paus de moeilijkheden bij het verkrijgen van verblijfsvergunningen voor priesters ter sprake gebracht. Z. H. zeide, dat de kerk zich in Indonesië in een overgangsperiode bevindt, dat de opleiding van Indonesische priesters tijd en geduld vergt en dat hun opleiding afhankelijk is van de hulp van priesters uit andere landen.

Er is intussen juist de laatste jaren op dit gebied grote vooruitgang geboekt. Vlak voor de tweede wereldoorlog waren er nog geen 300 Indonesische seminaristen. Dit aantal was tot 425 gestegen in 1950, eind vorig jaar bedroeg het reeds bijna 1300.

Het aantal Indonesische priesters steeg in de laatste vijf jaren van 75 tot 128. In 1940 was mgr. A. Soegyapranata, apostolisch vicaris van Semarang, de enige Indonesische bisschop. Thans zijn er 3. In 1951 werd mgr. G. Manek tot apuostolisch vicaris van Larantuka op Flores benoemd en in 1953 volgde de benoeming van mgr. A. Djajasepura tot bisschop van Djakarta.

Bovendien hebben verscheidene apostolische vicarissen van Nederlandse afkomst na de soevereiniteitsoverdracht gebruik gemaakt van de gelegenheid voor het Indonesische staatsburgerschap te opteren.

Naast de 128 priesters van Indonesische geboorte werken thans 799 geestelijken van buitenlandse afkomst in Indonesië. De meesten van hen zijn Nederlanders, maar het aantal priesters van andere nationaliteit is zeker niet meer te verwaarlozen. In West-Sumatra is de missie geheel in handen van Italiaanse paters, er zijn Amerikaanse pastoors op Bali, Duitse en Oostenrijkse op Timor, Chinese, Philippijnse, Franse en Australische in de andere vicariaten.

Welk een internationaal gezelschap de katholieke priesters in Indonesië vormen moge ook blijken uit het feit, dat de 159 priesters, die sinds 1953 een vergunning voor verblijf in Indonesië ontvingen tot 14 verschillende nationaliteiten behoorden, dat de 70 aanvragen, welke de laatste jaren werden afgewezen, betrekking hadden op priesters uit zeven verschillende landen en dat geestelijken uit zes landen thans nog op de wachtlijst staan.

Het aantal verstrekte verblijfsvergunningen bedroeg in 1953 nog 114, het daalde tot 37 in 1954 en tot 8 in het afgelopen jaar. Tot eind juni waren voor het huidige jaar nog in het geheel geen vergunningen verstrekt.

Door overlijden, overplaatsingen en ziekteverloven worden de rijen van de buitenlandse priesters in Indonesië regelmatig gedund; de toename van het aantal Indonesische priesters is echter vooralsnog niet groot genoeg om alle opengevallen plaatsen in te nemen.

Men hoopt in katholieke kring dan ook vurig, dat de recente verstrekking van verblijfsvergunningen aan een achttal paters spoedig zal worden gevolgd door een integrale oplossing van het steeds nijpender wordende probleem van het tekort aan priesters.

Openbaar Ministerie eist LEVENSLANGE gevangenisstraf voor Rijna

Moord acht Mr. BOOM meerdere malen bewezen

Willemstad. — De misdadige en laffe aanslag op 2 mei gepleegd tegen de gevangenisopzichter Jaques Richenel Albert van Stede, waarbij deze tijdens de uitoefening van zijn dienst dodelijk werd getroffen, heeft diepe indruk gemaakt op en grote verslagenheid teweeggebracht bij allen, die hiervan kennis kregen. Dit geval is inderdaad zeer tragisch. Hier is immers iemand, die zich tot taak heeft gesteld om de maatschappij en de samenleving te beschermen tegen asociale en gevaarlijke elementen, zelf het slachtoffer geworden van zo'n agressief en gevaarlijk individu, dat voor niets ontzag heeft, noch voor andermans eigendom, noch voor het leven van een medemens.

Opzichter Van Stede is een plichtsgetrouwe ambtenaar geweest, met een uitstekende staat van dienst: ruim 28 jaren heeft hij bij het Gevangeniswezen op Curaçao gediend, tot dat hij door een gewelddadige dood uit zijn werkkring en van zijn familie werd weggerukt. Door zijn plichtsbetrachting, ijver en toewijding aan zijn hoogstverantwoordelijke taak, heeft hij velen tot voorbeeld gestrekt. In de herinnering van zijn chefs zal hij blijven voortleven als een nauwgezette en correcte ambtenaar. Zijn collega's en allen, die onder hem gewerkt hebben, zullen hem met eerbied blijven gedenken, omdat ze in hem een trouwe kameraad hebben verloren. De gedetineerden, die aan zijn zorg waren toevertrouwd, zullen deze rustige, humane en vaderlijke bewaker eveneens blijven gedenken; op spontane en duidelijke wijze hebben ook zij hun afkeuring en afgrijzen laten blijken toen zij hoorden van de gruwelijke daad door de beklaagde Rijna gepleegd.

Wij zullen de nagedachtenis van wijlen opzichter Van Stede steeds in ere houden.

In de moderne criminologie wordt vaak geleerd, dat daad en dader onafscheidelijk met elkaar zijn verbonden. Toch zien wij, dat de Strafwet onderscheid maakt tussen het **strafbare feit** en de daarvoor **strafbare persoon**. Dit is geschied op doelmatigheidsgronden, om een behoorlijke toepassing van het strafrecht mogelijk te maken. Men kan de juiste strafmaat immers niet bepalen zonder voldoende inzicht te hebben gekregen in de persoon des daders en de motieven, die bij het vormen van zijn ongeoorloofd wilsbesluit een rol hebben gespeeld. Alvorens hierover gegevens te verstrekken, moge ik allereerst overgaan tot het bespreken van de door beklaagde Rijna gepleegde daad en de gevolgen daarvan.

Primair is in deze zaak telastegelegd het misdrijf van moord: aanbeklaagde Rijna wordt verweten, dat hij op of omstreeks de 2e mei 1956 Jacques Richenel Albert van Stede opzettelijk en met voorbedachte rade van het leven heeft beroofd. De elementen van dit misdrijf worden vermeld in art. 302 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao, t.w. de levensberoving van een ander, het opzet daartoe en de voorbedachte raad.

Door de verklaring van beklaagde en het relaas van de getuigen **Stewart, Boekhoudt, Lippelt en Martier**, in onderling verband en samenhang beschouwd, krijgt men een duidelijk beeld van hetgeen zich des namiddags kort na twee uur op de 2e mei 1956 in de omgeving van cel 17, waar beklaagde toen in afzondering zat, heeft afgespeeld.

Beklaagde geeft toe, dat hij Van Stede — toen deze de celdeur had opengemaakt — opzettelijk en met kracht met een scherppuntige metalen pen in de linkerborsthelf heeft gestoken, nadat hij gericht had op het bovenlichaam van het slachtoffer, tussen de knopen van diens overhemd en de linkerborstzak, op het hart dus.

Getuige Stewart, die zich toen in een gang, ten westen van het afzonderingscomplex bevond, waar hij dit alles goed kon volgen, zag, dat Van Stede de celdeur opende en dat beklaagde kort daarop naar hem toeliep en met zijn rechterhand een stekende beweging maakte in de richting van het bovenlichaam van het slachtofeer, terwijl **getuige Boekhoudt** verklaart gezien te hebben, dat Van Stede zijn linkerhand tegen de borst drukte, terwijl beklaagde in één zijner handen een voorwerp had, „gelijkende op een stuk metaaldraad". Toen de bewakers **Lippelt en Martier** direkt na het gebeurde ter plaatse verschenen, zagen zij, dat Van Stede in de linkerborst verwond was. Zij vervoerden hem naar de dokterskamer van de Gevangenis, waar kort daarop door dokter Berkenveld de dood werd geconstateerd. Na de obductie kwam de patholoog-anatoom dr R. Eibergen tot de conclusie, dat Van Stede overleden was aan een bloeding in het hartezakje, die ontstaan was tengevolge van een steek in de linkerborsthelft. Voor de overige bevindingen van dr Eibergen, moge ik verwijzen naar diens sectierapport in het dossier, waar ook een uittreksel uit het overlijdensregister is bijgevoegd vermeldende, dat Jacques Richenel Albert van Stede, oud 51 jaren, gevangenisopzichter, op de 2e mei 1956 op het eiland Curaçao is overleden.

Het wapen, dat door de beklaagde werd gehanteerd, is door de Recherche gevonden in de afvoerleiding van het privaat van cel nr 17.

De beklaagde, aan wie het wapen getoond werd, herkende dit. Uit het onderzoek van de deskundige Kraayeveld van de Technische Opsporingsdiens is gebleken, dat het een scherppuntige metalen pin is, ongeveer 4 mm. dik en 18 cm. lang, waarvan de helft omwikkeld was met een lap. De dikte correspondeerde met de grootte van het steekgat in de kleding en in het lichaam van het slachtoffer.

Beklaagde heeft tijdens het politieverhoor toegegeven te weten, dat men met zo'n wapen iemand kan doodsteken; desondanks stak hij opzettelijk en met kracht hiermee in de linkerborsthelft van het slachtoffer. Het is van algemene bekenheid, dat de borst een zeer kwetsbaar deel van het lichaam is, zodat men mag aannemen, dat ook de beklaagde **noodzakelijkerwijze heeft geweten**, dat, indien hij met een scherppuntige pen van een dergelijke afmeting als voormeld, Van Stede met kracht in de linkerborsthelft zou steken, die steek levensgevaarlijk zou zijn en zeer waarschijnlijk de dood van de gestokene zou veroorzaken. Beklaagde Rijna heeft Van Stede dus **opzettelijk** van het leven beroofd.

Ik moge in dit verband wijzen op het arrest van de Hoge Raad dd. 23 juli 1937 N.J. 1938 nr 869 met een onderschrift van Prof. Pompe, waar dezelfde redenering gevolgd werd en doodslag aangenomen werd in een soortgelijk geval, toen iemand een ander met een dolkmes opzettelijk in de buik had gestoken en het slachtoffer kort daarna tengevolge hiervan overleed.

Dat beklaagde Rijna de dood van Van Stede inderdaad gewild heeft, blijkt o.a. uit zijn eigen verklaring tijdens het eerste verhoor voor de heer Rechter-Commissaris kort na zijn daad. Hij **zeide daar letterlijk**: „Ik weet wel, dat het slecht is om een mens dood te maken, **maar toch heb ik een zekere voldoening, dat Van Stede mij niet meer slecht zal behandelen."**

Tijdens het verhoor door de politie op 14 mei 1956 en later bevestigd voor de Rechter-Commissaris en ook thans verklaart beklaagde in dezelfde zin, nl.: „Mijn bedoeling bij het toebrengen van die steek was, dat hij (Van Stede) mij **nooit** meer zou kunnen lastig vallen."

Op 19 mei 1956 bekende beklaagde tegenover de Onder-Inspecteur Remme dat hij vanaf 28 april 1956 inderdaad het voornemen had om Van Stede te doden, welke bekentenis kort daarna door hem werd ingetrokken en vervangen werd door de absurde en onaanvaardbare verklaring, dat hij gestoken had „sin mal intencion" (zonder kwade bedoeling!).

Ik meen voldoende duidelijk te hebben aangetoond, dat beklaagde de opzichter Van Stede **opzettelijk** van het leven heeft beroofd en ik zal thans overgaan tot de behandeling van het element „voorbedachte rade".

Het klam beraad en rustig overleg, vereist voor voorbedachte raad, is een tegenstelling tot handelen in een ogenblikkelijke opwelling van drift of hartstocht, die de dader als het ware onvoorbereid vindt en hem brengt tot de onmiddellijk gevolgde daad. Voor het aannemen van voorbedachte raad is dus nodig een kortere of langere tijdsruimte van kalm overleg en rustig nadenken, voorafgaande aan uitvoering van de daad. Dit is juist het typische verschil met de „doodslag", waar besluit en uitvoering één geheel zijn.

Rijna is niet onvoorbereid tot de levensberoving van het slachtoffer overgegaan. Er is hier geen sprake van een ogenblikkelijke opwelling. Naar beklaagde zelf verklaart, heeft hij ongeveer **14 dagen** tevoren het moordwerktuig vervaardigd, door de stang van een flitspuit, die hij in zijn cel had, uit de daarbijbehorende cylinder te halen en deze stang van een scherpe punt te voorzien. Dagelijks heeft hij het uiteinde van deze stang op de stenen vloer van zijn cel geslepen. (Deze krassporen konden door de deskundige duidelijk worden geconstateerd.) Dit slijpen deed beklaagde — naar hij eveneens toegeeft — altijd 's middags, wanneer de andere gedetineerden aan het luchten waren, opdat zij het geluid niet zouden horen. **Het wapen is dus vervaardigd in een gemoedsstemming, welke rustig nadenken toeliet.**

Toen de pin scherp genoeg was, voorzag hij het van een handvat, vervaardigd uit repen van een handdoek. Waarom een handvat? Om meer kracht te kunnen zetten bij het steken en om zichzelf daarbij niet te verwonden. Ook hieraan heeft beklaagde gedacht.

Beklaagde vertelt verder, dat hij op de 1e mei de hele dag de opzichter Van Stede heeft opgewacht om hem te steken. Deze verscheen toen niet in zijn cel; een andere bewaker bracht hem voedsel. **Deze bewaker** werd toen niet door beklaagde gemolesteerd; hieruit blijkt overduidelijk, dat beklaagde het speciaal op Van Stede had gemunt. Beklaagde bleef geduld oefenen en bleef wachten tot **Van Stede zelf** zou komen. Is dit geen gemoedsstemming, die rustig nadenken toeliet? En is deze gemoedsstemming niet volgehouden toen opzichter Van Stede de volgende dag verscheen, maar in gezelschap van de chef-kok? Hoewel beklaagde toen alle gelegenheid had om het slachtoffer te steken, wachtte hij op een gunstiger moment, nl. op het ogenblik, dat Van Stede geheel **alleen** zou zijn, **zonder gezelschap dus**. Op dat moment en niet eerder zou hij Van Stede aanvallen.

Toen het slachtoffer dan ook kort daarop zonder gezelschap terugkwam om het etensbord te halen, ging beklaagde hem volgens vooraf gemaakt plan met het moordwerktuig, dat hij onder het bord verborgen hield, te lijf.

Wat verder is geschied heb ik reeds uitvoerig behandeld. M.i. is de voorbedachte rade komen vast te staan.

Ik moge thans overgaan tot de bespreking van het **motief**. Het motief is iets subjectiefs, omdat dit het wilsbesluit, voorafgaande aan een daad bepaalt, althans beinvloedt.

Daarom lijkt het mij nuttig om na te gaan wat **beklaagde** zelf hierover te zeggen heeft. Hij beweert **uit wraak** te hebben gehandeld, omdat hij kwaad was op opzichter Van Stede, daar deze hem tot de orde geroepen had, toen hij enige tijd tevoren dokter Berkenveld in de gevangenis had mishandeld. Ook zou deze opzichter geweigerd hebben om hem de filmvoorstelling, die op 28 april 1956 in de Gevangenis werd gegeven, te laten bijwonen. Op Koninginneverjaardag zou hij slechts sigaretten als tractatie ontvangen hebben, terwijl volgens hem de andere gedetineerden ook snoepgoed en limonade kregen. Ook dit was een grief tegen Van Stede.

In het **psychiatrisch rapport** van dr Waszink vindt men dit **„wraak-aspect"** verder uitgewerkt. Bovendien wordt in dit rapport melding gemaakt van de zg. **„omkering der rollen"**; de opzichter Van Stede zou moeten ervaren, dat hij, Rijna, niet bang was voor hem, maar integendeel, dat het haatobject, in casu Van Stede, bang behoorde te zijn voor hem. Deze beide aspecten motiveren volgens dr Waszink beklaagdes optreden. In ieder geval zien wij, dat er een duidelijke wanverhouding bestond tussen de onbenullige voorvallen, die beklaagdes motief bepaalden en de draagwijdte van het middel, waarnaar beklaagde gegrepen heeft. Dit maakt beklaagde tot een uiterst gevaarlijk individu, hetgeen ook door de psychiater beaamd wordt. Dr Waszink zegt dan ook in zijn rapport, dat „elke aanval, hoe klein ook en hoe onbelangrijk of irreëel in objectieve zin, ogenblikkelijk door beklaagde beantwoord wordt met een tegenaanval; psychiatrisch is beklaagde zo wel gebleken **een sociaal gevaarlijk mens te zijn".**

Van belang is nog de conclusie, waartoe de psychiater komt met betrekking tot de toerekenbaarheid: tijdens het voorbereiden van de phase van de „omkering der rollen" moet beklaagde **vrijwel toerekenbaar** worden geacht; ten tijde van het optreden der wraakreactie dient de toerekenbaarheid **eniger mate verminderd** te zijn geweest. Dr Waszink drukt zich heel voorzichtig uit. Hoe dit ook zij, van een strafuitsluitingsgrond in de zin der wet is geen sprake. Niet is gebleken, dat het feit de beklaagde wegens **gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing** zijner geestvermogens niet kan worden toegerekend.

Alvorens mijn requisitoir te eindigen, moge ik t.a.v. de persoon van beklaagde een ander naar voren brengen.

De strafkaart van Rijna, die thans 26 jaar oud is, vermeldt de volgende veroordelingen:

Gerecht in Eerste Aanleg 21 oktober 1949: Diefstal met braak, 6 maanden gevangenisstraf.

Gerecht in Eerste Anleg 5 mei 1950: Vernieling, *f* 75,— boete, subsidiair 30 dagen hechtenis.

Gerecht in Eerste Anleg 7 maart 1952: Mishandeling, zes weken gevangenisstraf.

Hof van Justitie 29 juli 1952: Diefstal met braak en vernieling, vier jaar gevangenisstraf.

Gerecht in Eerste Anleg 2 december 1953: Mishandeling met voorbedachte rade, drie maanden gevangenisstraf.

Op 3 juni 1952 ontvluchtte hij uit de gevangenis naar Venezuela, waarna hij op 9 september 1952 wederom kon worden ingesloten.

Op 25 april 1954 ontvluchtte hij uit het Rustoord, waar hij ter observatie was opgenomen; vier dagen later werd hij wederom gegrepen en wederom naar de Gevangenis getransporteerd, waar zijn straf op 14 mei 1956 zou expireren.

Volgens de directeur van de Gevangenis en het Huis van Bewaring wordt Rijna door het gehele personeel beschouwd als een onberekenbaar en agressief persoon, die de bewakers brutaliseert en die zelfs tijdens zijn straftijd een vonnis kreeg wegens mishandeling van een medegevangene met een mes (2 december 1953). Zelfs in deze strafinrichting was zijn gedrag dermate slecht, dat hij van de andere gevangenen moest worden afgezonderd omdat hij zelfs in deze gemeenschap niet te handhaven was vanwege zijn agressiviteit en het gevaar, dat hij daar opleverde.

Dit is dan ook de reden geweest, dat de Directeur het niet verantwoord vond om hem toe te laten tot de filmvoorstelling, die op Koninginnedag voor de gevangenen werd gegeven.

Toen hem dit door Van Stede werd medegedeeld, besloot Rijna wraak te nemen, op deze opzichter, die niets anders had gedaan dan het uitvoeren van een order, die gegeven was in het belang van de veiligheid van het personeel en Rijna's mede-gevangenen. Zelfs in de gevangenis, waar een strenge discipline heerst en waar tal van veiligheidsmaatregelen genomen worden, voelt men zich niet veilig tegen deze gevaarlijke en onberekenbare beklaagde; zullen degenen, die buiten de gevangenis zijn, zich wel veilig voelen als hy zich ooit in hun midden zal bevinden?

Is het niet onze plicht om de gemeenschap te beschermen tegen iemand als Rijna, die de eerste de beste pietluttigheid als motief beschouwt om zijn agressiviteit uit te leven en niet terugdeinst om de grofste inbreuken te plegen tegen de bestaande rechtsorde en deszelfs hoogste belangen?

Beklaagde ontziet niemand, zelfs niet de dokter, die hem in de gevangenis behandelde. Een vriendschappelijke klop op de schouders werd door Rijna beantwoord met een vuistslag tegen het hoofd van de geneeskundige. Niet zijn omgeving is hem vijandig gezind, maar hij, Rijna, zelf, vormt een voortdurende ernstige bedreiging voor zijn omgeving. Deze mentaliteit blijkt o.a. duidelijk uit het feit, dat hij zich in de gevangenis is gaan bewapenen met **pijl en boog** net zoals de primitieve indianen, niet om zich te „verdedigen", zoals hij dat uitdrukt, maar om zijn agressiviteit te kunnen uitleven, als hij daar zin in mocht krijgen. De getuige Van Lamoen heeft beklaagde ongeveer een maand vóór de aanslag op Van Stede betrapt, toen hij bezig was deze voorwerpen in een boom, te verbergen. Ze zijn gelukkig door de bewaker Simmons tijdig in beslag genomen, voordat Rijna ze heeft kunnen gebruiken.

Ook in het Rustoord „Groot-Kwartier" heeft beklaagde zich ernstig misdragen, toen hij daar in 1954 verbleef. Dit blijkt uit de getuigenverklaringen van Soerka en de hoofdverpleger Hesse. Rijna heeft daar 's nachts een patiënt tijdens diens slaap beroofd van het geld, dat hij bij zich had. Toen dit aan het licht kwam, ontvluchtte Rijna uit dat gesticht en zinde op wraak op de oppasser, die hem ontmaskerd had. Ik meen dan ook, dat de psychiater dr Waszink volkomen gelijk heeft, wanneer hij zegt, dat de prognose bij beklaagde Rijna ongunstig is, omdat agressiviteit zijn grondstructuur uitmaakt. Hij zal altijd een sociaal probleem blijven.

De agressieve criminaliteit neemt op Aruba en Curaçao in het algemeen toe; steekpartijen met ernstige gevolgen zijn aan de orde van de dag. De politie zoekt op het ogenblik naar de dader van de aanslag op Santa Rosa enige weken geleden, waar een echtpaar met bijlslagen bijna afgemaakt werd door een individu, dat de slaapkamer van hun kind was binnengedrongen en aldaar werd aangetroffen. De zaak Rondeklip is ook nog niet opgelost.

Wanneer niet met de uiterste gestrengheid wordt opgetreden tegen geweldplegers, zal het aantal geweldsdelicten onrustbarende vormen gaan aannemen.

Individuen als Rijna moeten voor goed uit de samenleving worden verwijderd, wil er van een effectieve bescherming van de maatschappij sprake zijn. Het zou onverantwoord zijn, indien Rijna na enige tijd daarin zou terugkeren om zijn reeks van terreurdaden voort te zetten. Aan deze uiterst gevaarlijke misdadiger moet voor altijd de gelegenheid en de mogelijkheid ontnomen worden om zijn reeks van terreurdaden voort te zetten.

Ik heb dan ook de eer te requireren, dat UEdelAchtbare het feit de beklaagde bij dagvaarding primair tenlastegelegd, alsmede diens schuld daaraan wettig en overtuigend bewezen verklare m.d.v. dat de beklaagde op de 2e mei 1956, op het eiland Curaçao, ter uitvoering van zijn tevoren beraamd plan om Jacques Richenel Albert van Stede opzettelijk en met voorbedachte rade van het leven te beroven, na kalm beraad en rustig overleg, opzettelijk en met kracht daartoe hem, Van Stede, met een metalen pen, althans met een scherppuntig voorwerp, in de linker borsthelf, althans in het bovenlichaam heeft gestoken, tengevolge waarvan hij, Van Stede, de na te noemen kwetsuren bekwam, t.w.

in de linkerborsthelft, links van het borstbeen in de tweede tussenribsruimte een steekwond van ongeveer 3 bij 1 1/2 mm., waarvan het steekkanaal zich voortzette via het dwarsgestreept spierweefsel in de linker tweede tussenribsruimte, via het hieronder gelegen losmazige bindweefsel, via het voorste blad van het hartezakje, via de voorwand van de grote lichaamsslagader (aorta) tot in het lumen van deze slagader, met als gevolg een bloeding in het hartezakje,

en hij, Van Stede, aan deze bekomen kwetsuren kort daarna op bovengemeld eiland is overleden;

dat dit feit oplevert het misdrijf van „moord" en dat UEdelAchtbare met toepassing van artikel 302 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao, de beklaagde Pedro Rafael Rijna veroordele tot levenslange gevangenisstraf met bevel tot gevangenhouding wegens gegronde vrees voor vlucht.

Proces tegen westelijke agents van geheime diensten in O.-Berlijn

Berlijn. — In Oost-Berlijn [...] binnenkort een openbaar proces [...] houden tegen agenten van Westerse geheime diensten, die hielpen bij [het] organiseren van de onlusten in P[...] aldus heeft het Oostduitse minis[terie] van staatsveiligheid bekendgem[aakt]. Westelijke journalisten zullen w[orden] uitgenodigd en het bewijsmat[eriaal] kunnen onderzoeken.

Toespraak voor Radio Nederland Wereldomroep

Minister LAMPE spreekt over het Statuut en zijn werking

Willemstad. — De Gevolmachtigde minister W. Lampe heeft gisteren de volgende toespraak voor Radio Nederland Wereldomroep gehouden:

Als Gevolmachtigd Minister van de Nederlandse Antillen is mij wel eens gevraagd hoe de nieuwe structuur van het Koninkrijk, gebaseerd op de grondvesten van het Statuut, werkt, bezien door de ambtelijke bril. Hierop kan ik dadelijk antwoorden door te zeggen, dat, gelijk alle menselijke scheppingen, ook het Statuut ongetwijfeld onvolmaakt zal blijken te zijn, hetgeen niet wegneemt, dat geredelijk moet worden toegegeven, dat het een knap stuk wetgevend werk is, dat ons aller eerbied en hulde waardig is. Er is bij de moeizame arbeid der voorbereiding van deze magna charta ernstig gestreefd naar volkomenheid en volledigheid, doch het zou een wonder zijn geweest, wanneer men daarin direkt was geslaagd!

Eerst na toetsing, derhalve door toepassing in de praktijk krijgt men gelegenheid tot verifiëring. Dan eerst worden, wat men in het spraakgebruik „hiaten" pleegt te noemen, ontdekt en kan worden nagegaan, hoe die onvolledigheden te ondervangen.

Persoonlijke indrukken

Na het Statuut — de hoogste der Koninkrijkswetten — anderhalf jaar van kracht is, laat het zich begrijpen, dat vele doch lang niet alle phasen zijn doorlopen, zodat thans nog niet volmondig kan worden gesproken van een volmaakte werking. Het zal denkelijk nog wel enige tijd duren, voordat men zo ver zal zijn gekomen. Niettemin kan het interessant zijn mijn persoonlijke indrukken weer te geven uit mijn ambtelijke periode van bijna een jaar als de eerst benoemde Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen, die zitting neemt in de Ministerraad van het Koninkrijk. Wellicht is het hierbij nodig even terug te gaan tot de oorspronkelijke gedachte, die in de boezem van de Ronde Tafelconferentie aan de nieuwe structuur ten grondslag heeft gelegen. De Koninkrijksregering werd gezien als een regering, waarin de Kabinetten van de drie onderhandelende partners zouden deelnemen. Aangezien het in de praktijk evenwel onmogelijk zou zijn dit ideaal te verwezenlijken, moest naar een voor partijen aanvaardbare modus worden gezocht om dit bezwaar te ondervangen. Een oplossing is gevonden in de figuur van de Gevolmachtigde Minister voor elk der beide overzeese rijksdelen, die op voet van gelijkheid en gelijkwaardigheid met zijn Nederlandse collega's deelneemt aan het overleg van alle Koninkrijksaangelegenheden in de Raad van Ministers van het Koninkrijk. Als zodanig verschijnt hij ook in het Parlement bij de behandeling van rijkswetten, evenwel niet als verantwoordelijke minister, maar om, desgevraagd, de inlichtingen te verschaffen welke hij gewenst oordeelt. De Gevolmachtigde Minister is alleen verantwoordelijk tegenover zijn Regering.

In het nieuwe staatsrechtelijke bestel heeft deze nieuwe staatsrechtelijk parlementaire figuur uitkomst gebracht. Het Statuut omschrijft nauwkeurig zijn rechten en bevoegdheden, waarover hier niet verder behoeft te worden uitgeweid, daar deze aanloop slechts ten doel heeft om te komen tot de kern van de zaak, n.l. hoe eigenlijk het Statuut werkt.

Goede voorbereiding ontwerp belangrijk

De Gevolmachtigde Minister is natuurlijk spreekbuis van zijn Regering. Uiteraard zal hij gebonden zijn aan een instructie die de verhouding tussen hem en zijn Regering regelt. Bij de behandeling van Koninkrijksaangelegenheden speelt een goede voorbereiding van het onderwerp een voorname rol. Door het betrokken Ministerie wordt toegezien, dat de daarvoor in aanmerking komende instanties tijdig de beschikking hebben over alle stukken en adviezen, betrekking hebbende op de zaak. Meestal zijn dit: de Nederlandse ministers, de Regeringen der Overzeese Rijksdelen, de Volksvertegenwoordiging dier Rijksdelen en de Gevolmachtige Ministers. Normaliter is de procedure zo, dat de Gevolmachtigde Minister zijn Regering tijdig van advies dient, waarna hij terzake wordt geïnstueerd. Met de huidige moderne communicatiemiddelen kan dit een snel verloop hebben. Als de onderwerpelijke aangelegenheid voor behandeling rijp wordt geacht, neemt het betrokken Ministerie in Nederland het initiatief om haar op de agenda van de Ministerraad van het Koninkrijk te plaatsen.

Uit doelmatigheidsoverweging is een Reglement van Orde opgesteld waarin rekening is gehouden met de bepalingen van het Statuut. Dit Reglement van Orde, met toelichting, is opgenomen in het Staatsblad no. 309 van 1956.

Het aantal punten voor behandeling in de Rijksministerraad is tot dusverre niet bijzonder groot geweest. Daarom is het nog niet nodig gebleken hiervoor een aparte vergaderdag te bepalen. Het is gewoonte geworden de agendapunten van het Koninkrijk in te lassen in de agenda van de Nederlandse Ministerraad vergadering, die als regel elke maandag in de Trèves zaal wordt gehouden. Het verhandelde in de Ministerraad is strict geheim. Het is naar mijn weten nog niet voorgekomen, dat men een onoverkomenlijke leemte in het statuut is tegengekomen. Het komt wel eens voor, dat men het niet geheel eens is over de interpretatie, doch dan wordt er ernstig naar gestreefd om aan de hand van jurisprudentie, dan wel conventie, de juiste bedoeling van de wetgever na te sporen en vast te leggen. Het Statuut is een nieuwe schepping en daarom zal — vooral ten aanzien van de Overzeese Rijksdelen — vaak rekening gehouden moeten worden met factoren en omstandigheden die in Nederland heel anders liggen.

Op goede weg

De geest om elkaar in een impasse te vinden blijkt evenwel bij herhaling aanwezig te zijn, zodat met openhartigheid gezegd kan worden, dat zij, die geroepen zijn het Statuut te hanteren, op de goede weg zijn. Er is niets lastiger dan wanneer men elkaar niet WIL begrijpen, doch daarentegen is er voor een goede samenwerking niets prettiger dan wanneer men geneigd is begrip te tonen voor elkanders standpunten en die te eerbiedigen. En deze geest van goed begrip heeft zich gedurende mijn korte ambtsperiode als Gevolmachtigde Minister op tastbare wijze gemanifesteerd, zowel in de Ministerraad als in het Parlement. Daardoor is rondom het Statuut een sfeer opgebouwd van wederzijds vertrouwen, die voor de toekomst het beste doet verwachten.

Nederlandse hulp nodig

Doch hiermedè is nog niet alles gezegd. Ook voor de Overzeese Rijksdelen met hun autonome verantwoordelijkheid in interne aangelegenheden is een schone, zij het geen gemakkelijke taak weggelegd, binnen het kader van het Statuut.

Vooral de Nederlandse Antillen, bestaande uit een groep van zes eilanden met verschillende belangen, en verlangens, zullen vaak staan voor moeilijke problemen van financiële en economische aard, waarin mede een adequate wijziging van de eilandenregeling redding kan brengen. Hiertoe én voor de verbreding van de economische basis der Nederlandse Antillen zijn en worden serieuze stappen ondernomen, doch zonder de zo nodige hulp en bijstand van Nederlandse zijde om de overgangsperiode te helpen overbruggen, zal het Statuut een dode letter kunnen worden.

Daarom spreek ik tot besluit de hoop en de wens uit dat de Nederlandse Regering open oog zal hebben voor onze financiële moeilijkheden en problemen en hiertegenover een welwillende houding zal willen aannemen, opdat het Statuut naar letter en geest de vorm verkrijge van levende werkelijkheid!

Engeland levert militair materiaal aan Lybie

Londen. — Engeland zal aan Libië militair materiaal leveren voor uitbreiding der Libische strijdkrachten. Dit heeft een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken meegedeeld.

Deskundigen van beide landen zullen de details van de Britse hulp bespreken.

Voorts deelde de woordvoerder mee, dat de Britse regering eveneens de mogelijkheden tot het oprichten van een Libische luchtmacht en marine bestudeert.

Geopereerd Nederl. emigrantje naar Australie teruggekeerd

Melbourne. — Marieke van Dijk, het achtjarige Nederlandse emigrantje dat in Zweden met goed gevolg is geopereerd van een hersengezwel, is in Melbourne teruggekeerd.

Zoals gemeld, is het geld de vliegtocht van Melbourne naar Stickholm en de operatiekosten bijeengebracht door inwoners van Croydon, de voorstad van Melbourne waar de ouders van Marieke wonen.

Vlot „L'Egare" heeft weinig geluk met visvangst

New York. — Het vlot "L'Egare", waarin op 24 mei drie mannen uit Halifax (Canada) vertrokken voor een tocht over de Atlantische Oceaan, is de vorige week met vers voedsel bevoorraad door het Amerikaanse schip "General Callan". Het vlot was toen op 1600 km ten Oosten van Halifax. De kapitein van de "Generaal Callan" zei bij zijn komst in New York, dat de opvarenden van het vlot, die onderweg hadden willen leven van wat de zee opleverde, weinig geluk met de visvangst hadden.

Israelische burgers in hinderlaag gedood

Tel Aviv. — Een Israëlisch militair woordvoerder heeft medegedeeld, dat twee Israëlische burgers in een hinderlaag zijn gevallen en dood zijn geschoten, circa dertig kilometer ten noorden van Eind Houseb in de Araba valleu tussen de Negeb-woestijn en Jordanië.

De gemengde bestandscommissie maakte uit, dat de sporen van de aanvallers leiden van de Jordaanse grens naar de plaats van overval en terug.

Rechter Shaw weer aan zijn taak begonnen

Nicosia. — Rechter Bernard Shaw, op wie leden van de verzetsbeweging op Cyprus twee weken geleden een aanslag hebben gepleegd, is weer op de rechtbank te Nicosia verschenen om een zaak tegen twee verzetsmensen voort te zetten.

De 65 jarige rechter, die indertijd door twee kogels werd getroffen waarvan er een door zijn hals ging, verklaarde in het geheel niet zenuwachtig te zijn. Hij werd door een sterk escorte van de militaire politie begeleid.

De rechtzaak, waarmee Shaw zich bezighoudt, betreft twee vijftienjarige jongens, die ervan beschuldigd worden, in april te Paphos bommen naar Britse veiligheidstroepen te hebben geGooid.

TOM POES en de Daadsteller

2506 — Toen de houtblokken zo onverwacht uit de schoorsteen vielen sloeg heer Bommel een arm voor het gelaat en staarde met verdraaide ogen boven de mouw uit. Zo bleef hij verstijfd zitten totdat het vreemde verschijnsel ophield. Het vuur dat eerst nogal was neergeslagen kroop nu onder het hout uit en begon met veel vlammetjes te knetteren.

„Z-zie je wel?" vroeg heer Ollie opgewonden. „M-mijn wens is al wéér uitgekomen! Ik wou, dat het vuur wat harder brandde, zei ik én daar heb je het al! Meteen begin het brandstof te regenen, als je begrijpt wat ik bedoel".

„Hm!" zei Tom Poes. Hij tuurde ingespannen in de schoorsteen om te ontdekken waar die onverwachte blokken vandaan gekomen waren. Maar in de dichte rookwolken zag hij niets dan duisternis.

„Het is toch wel héél bijzonder!" hernam heer Bommel. Hij wiste zich het gelaat af en er kwam een zelfingenomen glimlach rond zijn mondhoeken toen hij vervolgde: „De wenskracht van een heer, bedoel ik, Ach, wij Bommels kennen onze eigen kracht niet. Wanneer wij eenmaal iets willen is er niets dat ons kan weerstaan, wat jij, jonge vriend?"

„Ik wou, dat U ophield met die opschepperij!" zei Tom Poes geprikkeld. „Wat hier aan de hand is, weet ik nog niet, maar we kunnen beter voorzichtig zijn. En wanneer U zo doorgaat zitten we direct weer in de ellende. Ik wou, dat U Uw mond hield totdat we meer van dit gedoe afweten!"

Heer Olle haalde diep adem om Tom Poes eens goed op zijn plaats te zetten. Doch vanuit de balken boven zijn hoofd viel plotseling een soort muilkorf naar beneden die zich met een korte klik om zijn schedel sloot.

Honderd jaar katholieke wezenzorg op de Ned. Antillen

I.

Men zou kunnen twisten over de begindatum: oktober 1856 of januari 1857, maar wat maken drie maanden uit op honderd jaar? Het gaat om het mooie werk, een van de vele onschatbare mooie werken, die Mgr. Niewindt voor het Antilliaanse volk opzette en als erfenis aan ons naliet.

Op 30 november 1854 vroeg de waarnemende Gouverneur, Mr. Jacob Bennebroek Gravenhorst (april 1854 tot februari 1856) aan Mgr. Martinus Johannes Niewindt inlichtingen omtrent de R. K. wezen. Hij wilde weten aan hoeveel daarvan geldelijke steun werd verleend, hoeveel geld daarvoor beschikbaar was en of er wezen wegens gebrek aan fondsen onverzorgd moesten blijven. Eveneens werd gevraagd hoeveel geld Mgr. voor dit werk aan fondsen zo goed als niets voor de wezen gedaan kon worden. De stichting "Maatschappij van Weldadigheid" gaf zo nu en dan enige steun, als het haar mogelijk was. De wezen werden in die tijd geschat op driehonderd en het zou wenselijk zijn om jongens en meisjes in twee huizen onder te brengen. Mgr. spreekt als wens uit dat voor de katholieke wezen evenveel geld zou worden toegestaan als voor de protestantse. Deze eis is wel erg bescheiden, als men bedenkt, dat de katholieken minstens tien maal meer behoeftige wezen hadden dan de protestanten.

Bij beschikking van 9 oktober 1856, No. 523/9 berichtte de Gouverneur, dat het Z. M. de Koning behaagd had met ingang van 1857 een jaarlijkse toelage van f 1500.— aan de R.K. Gemeente alhier toe te staan uit de koloniale kas tot bedeling van de wezen. In zijn antwoord drukte de Bisschop zijn diepgevoelde dank uit, waarbij hij tevens de hoop uitsprak "van eerlang een begin te kunnen maken met in een behoefte te voorzien die hier zo dringend gevoeld wordt; mogen onze pogingen slagen en onze wezen, die tot nu toe dikwerf zonder de minste opvoeding blijven, nuttige en brave leden der maatschappij worden. Dan zal ook voorzeker niet slechts bij hen maar ook bij het nageslacht de naam van U Hoogedel Gestrenge in dankbaar aandenken levendig blijven als van degene die de eerste steen van het gebouw hunner beschaving gelegd heeft."

Op 29 april 1857 had de Bisschop echter nog steeds geen geld voor zijn wezen ontvangen en verzocht hij, zich refererende aan het Koninklijk Besluit van 10 september a.p. No. 4/112 hem het eerste kwartaal van het lopende jaar à f 375.— uit te keren.

De juiste datum waarop het weeshuis is geopend, is niet meer te achterhalen, maar uit een brief van Mgr Niewindt van 24 september 1858 blijkt "dat reeds het vorig jaar het weeshuis voor meisjes was opgericht in een huis, dichtbij het pensionaat. Voorlopig zou het staan onder het bestuur van de zelfde Overste als van het Liefdegesticht". Met Pensionaat en Liefdegesticht worden hier bedoeld wat later het St. Martinus Gesticht heten zou en het huis lag in de Conscientiesteeg, ongeveer op de plaats waar nu de Paulus Drukkerij staat; het huisnummer was 18 (althans in 1923).

De Soeurs van Roosendaal hebben tientallen van jaren hun beste zorgen besteed aan de opvoeding van de arme weesmeisjes. De eerste Zusters waren Soeur Rosa, Soeur Paschalia en Soeur Magdalena. De inrichting begon met zes meisjes, maar vóór het eerste jaar was verstreken was dit getal al tot veertien aangegroeid. Na verloop van enkele jaren verhuisden de kinderen naar het houten huis van de Bisschop in de "coral di Obispu", achter de tegenwoordige Paulus Drukkerij. De Bisschop, Mgr. Kistemaker, was intussen gaan wonen in het tegenwoordige bisschopshuis, Brionplein 2. Vier jaar daarna, in 1867, werd de inrichting overgebracht naar Habay, in het landhuis van de vroegere Gouverneur baron van Raders (1836-1842 en 1844-1845). Dit landhuis was door de Soeurs in 1864 gekocht als verblijf voor interne leerlingen, grotendeels uit het buitenland, dus als meisjespensionaat. Toen dit al spoedig te klein bleek, werd het oude gedeelte van het tegenwoordige (gewezen) "Colegio del Sagrado Corazon" gebouwd in 1867, mede met de bedoeling het vrijkomende gebouw te benutten als weeshuis. De meisjes woonden daar heel wat frisser, ruimer en prettiger dan in het centrum van de stad, waar bovendien geen speel- en wandelterrein tot hun dienst stond. Maar ook het weeshuis moest in 1883 met een vleugel rechts worden uitgebreid en in 1893 nogmaals met een nieuwe vleugel aan de linkerzijde.

Toen de grote orkaan van 25 september 1877 aan de gebouwen van de Soeur in en buiten de stad grote schade berokkende, weigerde Mère Camille de haar aangeboden schadevergoeding met de woorden: "Ik zou vrezen, armeren dan wij te benadelen". De dood van Mgr. Petrus van Ewijk, de eerste Dominikaanse Bisschop, die van 1870 tot zijn dood in 1886 het Vicariaat bestuurd had, bracht grote droefheid in het weeshuis, waarvan Mgr. een groot weldoener was.

Bij het vijftigjarig bestaan van het weeshuis kwamen de jongens van het jongensweeshuis van Santa Rosa met hun harmonie voor de meisjes spelen en 's avonds was het vuurwerk en bengaals vuur.

(Wordt vervolgd) M. D. Latour O.P.

Dragers der Zilveren Anjer

(Van een medewerker in Nederland)

Het is enige jaren terug, toen de Young Vic in de Stadsschouwburg van Amsterdam een Shakespeare-uitvoering gaf, gebeurd, dat het Amsterdamse publiek in de pauze met stomme verwondering geslagen werd. Men hoorde een stel provincialen in boers dialect Shakespeare met onmiskenbare deskundigheid bespreken. Zij, de provincialen, waren inwoners van het nog geen duizend zielen tellend Drentse plaatsje Diever. Hun verhaal is het verhaal van de Dieverse arts, dokter L. D. Broekema, een Fries van geboorte en nu 44-jaar oud.

Hij is een van het viertal, aan wie Prins Bernhard wegens bijzondere verdiensten de Zilveren Anjer heeft uitgereikt. Dr. Broekema wilde in de Dieverse gemeenschap een rol vervullen. Maar hoe? Een groot bevrijdingsspel opvoeren, of een historisch stuk? Te duur met het oog op de kostuums. De dominee raadde Shakespeare Midzomernachtsdroom aan. Men kon kostuums maken uit geverfde lakens. De eerste uitvoering was in de open lucht, ongeveer het enige waarvan men in Diever voldoende heeft. Diever ging verder met Shakespeare spelen. Dokter Broekema voorop, als uitlegger, regisseur, enfin, als alles. Tegenwoordig zijn honderden in Diever in touw voor de jaarlijkse voorstellingsserie van Shakespeare werken. Stap voor stap wordt Diever doordrenkt van de grote meesterwerken. Nu hoort men er in het dagelijkse leven clausen van Shakespeare bezigen. Er wordt in Diever thans ballet beoefend en schilderijententoonstellingen worden gehouden. In de boekwinkels vindt men de wereldliteratuur. Vanuit die streken is men in Diever gaan kijken en luisteren.

Mevr. J. Westendorp en F. Lugt

Een andere, aan wie de Zilveren Anjer is uitgereikt, is de heer Frits Lugt. Als achtjarig jongetje richtte hij een eigen museum, het „Museum Lugtius", op. Sinds die tijd is hij gegroeid tot de grote collectionneur, catalogusschrijver en connaisseur met een wereldfaam. Hij heeft reeds twee eredoctoraten afgeslagen. Zijn collectie prenten en tekeningen van oude meesters vormt de belangrijkste particuliere verzameling ter wereld.

Als vijftienjarige studeerde hij in de studiezaal van het Prentenkabinet van het Rijksmuseum. Hij vond het ontbreken van een catalogus een groot gemis. Vijf jaar lang besteedde hij elke vrije woensdag- en zaterdagmiddag, om zulk een catalogus samen te stellen. Gedurende die tijd schreef hij een boeiend Rembrandtboek.

Frits Lugt is in dienst getreden bij het internationale veilingbedrijf Frederik Muller. Daar begon een lange reeks wereldberoemde documentaire werken als „Marques de Collections", „Répertoire des Catalogues des Ventes D'Art", een catalogus van miniaturen van het Koninklijk Huis, een boek „Wandelingen met Rembrandt". Tenslotte heeft hij in Parijs het „Institut Néerlandais", een ontmoetingscentrum voor Nederlandse en Franse geleerden en studenten, opgericht.

Mevrouw Westendorp-Osieck heeft samen met wijlen haar echtgenoot een bijzonder belangrijke verzameling van voorwerpen uit de Oosterse cultuur bijeengebracht. Een collectie Japanse en Chinese potterij, ivoor en lak, die uniek is voor haar kwaliteit, uitgebreidheid en samenhang. Haar man genoot in Japan een fantastische faam als kunstexpert. Haar collectie bevat bovendien specimen van het zgn. kakeymon, Aziatisch porselein, in Europa gemaakt. Dank zij een belangrijke donatie van mevrouw Westendorp-Osieck aan de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten, is het mogelijk voortaan de tweede-prijswinnaar van de Prix de Rome een stipendium te verschaffen. Samen met haar man heeft zij bijna haar gehele leven besteed aan speurwerk naar de Aziatische kunstschatten, hetgeen het Prins-Bernhardfonds met een Zilveren Anjer tracht te eren.

Ik ben maar een droog-filoloog", zegt ons prof. Blancquart, die bijzonder verrast is door de onderscheiding van de Zilveren Anjer, die hem als Gents hoogleraar ten deel is gevallen. Hij heeft in zijn welbesteed leven een systematische reeks van Nederlandse dialectatlassen samengesteld. Hij heeft zitting in ontelbare organisaties en werkgroepen, die gestaag arbeiden, om de culturele banden tussen Vlaanderen en Neederland te verstevigen. Onder meer nam hij deel aan het werk van de Spellingscommissie. En ofschoon hij de taalwetenschap beoefent, is hij een groot bewonderaar van de Vlaamse literatuur. Namen? Walschap en Teirlinck. En van de Nederlanders? „Van hen bewonder ik Vestdijk het meest vanwege zijn grote taalmeesterschap"

E. Blancquart en L. D. Broekema

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

HOOFDSTUK XXXIV.

Besluit.

De volgende morgen togen we al vroeg aan het werk, want het overbrengen van die grote massa goud, eerst zowat een mijl over land naar de kust en dan met de boot drie mijl naar de Hispaniola, was een geringe taak voor zo weinig werklui. De drie kerels die nog vrij op het eiland rondzwierven, bezorgden ons weinig last; een enkele schildwacht op de rug van de heuvel was voldoende om ons tegen onverwachte aanvallen te beveiligen, en we geloofden bovendien, dat ze wel genoeg hadden van vechten. Het werk werd dus met kracht voortgezet. Gray en Ben Gunn kwamen en gingen met de boot, en gedurende hun afwezigheid stapelden de overigen de schatten op aan het strand. Twee baren goud, aan een eind touw gedragen, vormden een last waar een volwassen man genoeg aan had — en dan was hij blij dat hij het bedaard aan mocht doen. Ik was als lastdrager niet veel waard, daarom bleef ik in het hol aan het werk, waar ik het de hele dag druk had met het inpakken van het gemunte geld in broodzakken.

Het was een wonderlijke verzameling, die evenals de schat van Billie Knekel uit allerlei soorten van geld bestond, maar dan zoveel uitgebreider en meer gevarieerd, dat ik aan het uitzoeken het grootste plezier van mijn leven had. Engels, Frans, Spaans en Portugees geld, Georges en Louis, dubloenen, dubbele guinjes, moidores en zecchino's, de koppen van alle koningen van Europa van de laatste honderd jaar, vreemde Oosterse munten met tekens die op bonkelende touwtjes of stukjes spinneweb leken, ronde en vierkante goudstukken, en munten met een gat in het midden, alsof ze bestemd waren om ze om je hals te hangen — ik geloof dat er bijna geen geld op de wereld kan zijn geweest, of het was in die verzameling wel vertegenwoordigd, en wat de hoeveelheid betreft — er waren er zoveel als blaren in de herfst en mijn rug deed pijn van het bukken en mijn vingers stonden stijf van het uitzoeken.

Dag in dag uit werkten we zo voort; elke avond was er weer een fortuin aan boord gebracht en elke morgen lag er nog een fortuin te wachten, en al die tijd hoorden we niets van de drie overlevende muiters.

Ik denk dat het de derde avond was, en de dokter en ik wandelden over de rug van de heuvel, vanwaar men een uitzicht heeft over het lager gelegen deel van het eiland, toen uit de dichte duisternis daar beneden de wind een geluid aandroeg dat het midden hield tussen krijsen en zingen. Slechts een flard van geluid bereikte ons oor, daarna was alles weer even stil.

„God moge ze bijstaan," zei de dokter; „'t zijn de muiters!" „Allemaal dronken, dokter," kwam de stem van Silver achter ons.

Ik moet hier vertellen, dat Silver volkomen vrij werd gelaten, en hoewel hij ieder ogenblik voor het hoofd werd gestoten, deed hij net of hij weer een bevoorrechte en zelfs bevriende ondergeschikte was. Hij verdroeg de minachting waarmee hij werd bejegend met onverstoorbare gelijkmoedigheid en sloofde zich uit om zich door een nooit aflatende beleefdheid en dienstvaardigheid in ieders gunst te dringen. En toch behandelde iedereen hem als een hond, behalve misschien Ben Gunn, die nog altijd doodsbang was voor zijn vroegere kwartiermeester, en ik, want ik had ten slotte toch reden om hem dankbaar te zijn, al kende ik aan de andere kant zijn verdorvenheid misschien beter dan iemand anders, want had ik hem op het tafelland niet opnieuw verraad zien broeden.

Hij kreeg dus een tamelijk stug antwoord van de dokter. „Dronken of razend," zei deze.

„Wat u gelijk hebt, dokter," zei Silver, „maar voor u en mij doet het er al heel weinig toe, of het 't een of het ander is." „Je zult wel niet verwachten dat ik je bepaald als een humaan mens beschouw," zei de dokter honend, „en daarom zullen mijn gevoelens je misschien enigszins verbazen. Maar als ik zeker wist dat ze razend waren — en ik kan welhaast met zekerheid aannemen dat althans één van het stel op 't ogenblik zware koorts heeft — dan zou ik dit kamp verlaten en hun medische hulp brengen, wat ook de gevaren voor mijn eigen karkas zouden zijn."

„Neem me niet kwalijk, dokter, maar daar zou u heel verkeerd aan doen," zei Silver. „U zou er uw kostbaar leven bij inschieten, daar kunt u donder op zeggen. Ik sta nu helemaal aan uw kant, en ik zou niet graag willen dat we iemand kwijtraakten, laat staan uzelf, dokter, gezien wat ik u allemaal schuldig ben. Maar die kerels daarginds kunnen nooit hun woord houen, zelfs niet al zouen ze 't willen, en wat meer zegt, ze zouen ook nooit willen geloven dat u het zou doen."

„Nee," zei de dokter. „Maar jij bent een man van je woord, dat weten we."

Dat was zowat het laatste wat we van de drie zeeschuimers vernamen. Eens hoorden we een geweerschot op grote afstand en we veronderstelden, dat ze aan het jagen waren. Er werd scheepsraad gehouden en het besluit was dat we ze op het eiland moesten achterlaten — tot groot leedvermaak van Ben Gunn, moet ik zeggen, en met krachtige instemming van Gray. We lieten een flinke voorraad kruit en kogels achter, het grootste deel van het geitevlees, wat geneesmiddelen en andere benodigdheden, gereedschappen, kleren, een reservezeil, een paar vaam touw en, op speciaal verzoek van de dokter, een flinke voorraad tabak.

Dat was ongeveer het laatste wat we op het eiland deden. Van te voren hadden we de schat in het ruim geborgen en voor geval van nood genoeg water en de rest van het geitevlees aan boord genomen, en ten slotte hesen we op een mooie ochtend het anker — dat konden we met ons allen net gedaan krijgen — en zeilden de Noorderinham uit, met dezelfde vlag in top die de kapitein op het blokhuis had gevoerd en waaronder we hadden gevochten.

Weldra zou blijken, dat de drie kerels ons van dichterbij hadden gadegeslagen dan we hadden gedacht, want toen we de zeeëngte uitzeilden, moesten we dicht langs de Zuidpunt aanhouden, en daar zagen we ze op een kleine landtong alle drie op hun knieën liggen, met hun armen smekend omhooggeheven.

(Slot volgt)

Chinese nationalistische troepen bezetten Spratley-eilanden

Taipeh. — Een strijdmacht van nationalistisch China is aan land gegaan op de betwiste Spratley-eilanden in de Zuidchinese Zee. Een militaire woordvoerder, die dit meedeelde, wilde niet zeggen, welke eilanden door de Chinese troepen zijn bezet.

Sinds een advokaat te Manilla twee maanden geleden beweerde enkele eilanden in de groep te hebben ontdekt, zijn de Spratley-eilanden opgeëist door nationalistisch en communistisch China, Zuid-Vietnam en Frankrijk. De groep wordt gevormd door merendeels onbewoonde klippen en ligt tussen de Philippijnen en Vietnam.

Er zal ongeveer 8000 km magnetisch draad in de Atlantische Oceaan worden uitgelegd langs de route, die Amerikaanse geleide projectielen zullen volgen bij proefnemingen. Deze draad zal technische gegevens, die door de raketten worden uitgezonden, registreren.

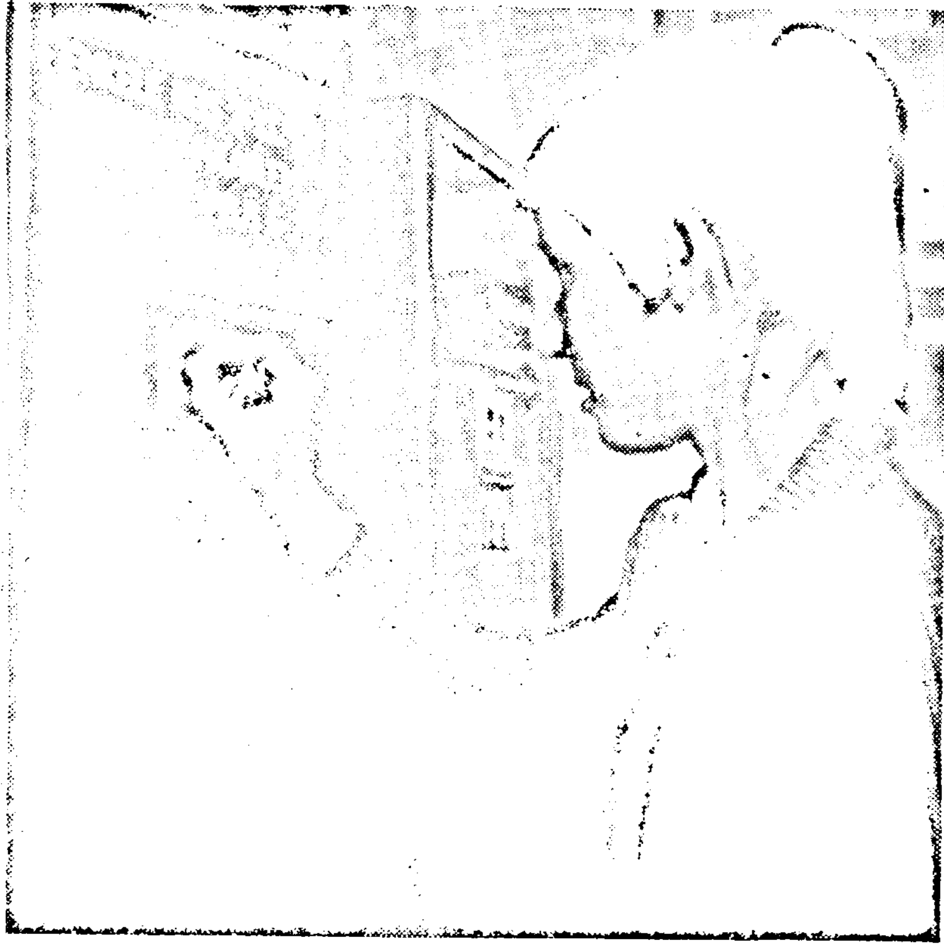
Panamees vrachtschip vergaan

New York. — Het Panamese vrachtschip "Estoril" is op 720 km ten Oosten van Boston vergaan na in aanvaring te zijn geweest met de Italiaanse vrachtboot "Dea Mazella" tijdens dichte mist. De bemanningsleden van de "Estoril" gingen over in reddingboten en werden opgepikt door de "Dea Mazzella". De "Estoril" was geladen met ijzerets en was onderweg naar Philadelphia. De schade aan het Italiaanse schip is niet bekend.

In de Verenigde Staten heeft men voor het eerst met behulp van een muzikale robot een melodie gecomponeerd. De compositie getiteld "Push button Bertha", zal 15 juli voor de televisie ten gehore worden gebracht. Een woordvoerder van de maatschappij, die de robot heeft vervaardigd, noemde het apparaat "Datatron" genaamd, een electronisch succes, maar een esthetisch fiasco.

De aartsbisschop van Brazzaville (Belgische Kongo) heeft voor het eerst een Negerpriester aangesteld in een functie, waarbij hij blanke priesters als assistenten zal hebben.

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

In de hal van het Centraal Station te Amsterdam staat een automaat waar men kaartjes kan kopen naar diverse plaatsen. Men werpt een gulden in de gleuf en het kaartje komt er uit. De automaat geeft wisselgeld terug.

Dezer dagen heeft in de Willem III- kazerne te Apeldoorn Prinses Beatrix het schutsvrouwschap van de Koninklijke Marechaussee aanvaard. Op de foto: Vergezeld van Z.K.H. Prins Bernhard inspecteert Prinses bij Haar aankomst de in carré opgestelde troepen. Hunne Kon. Hoogheden groeten het vaandel.

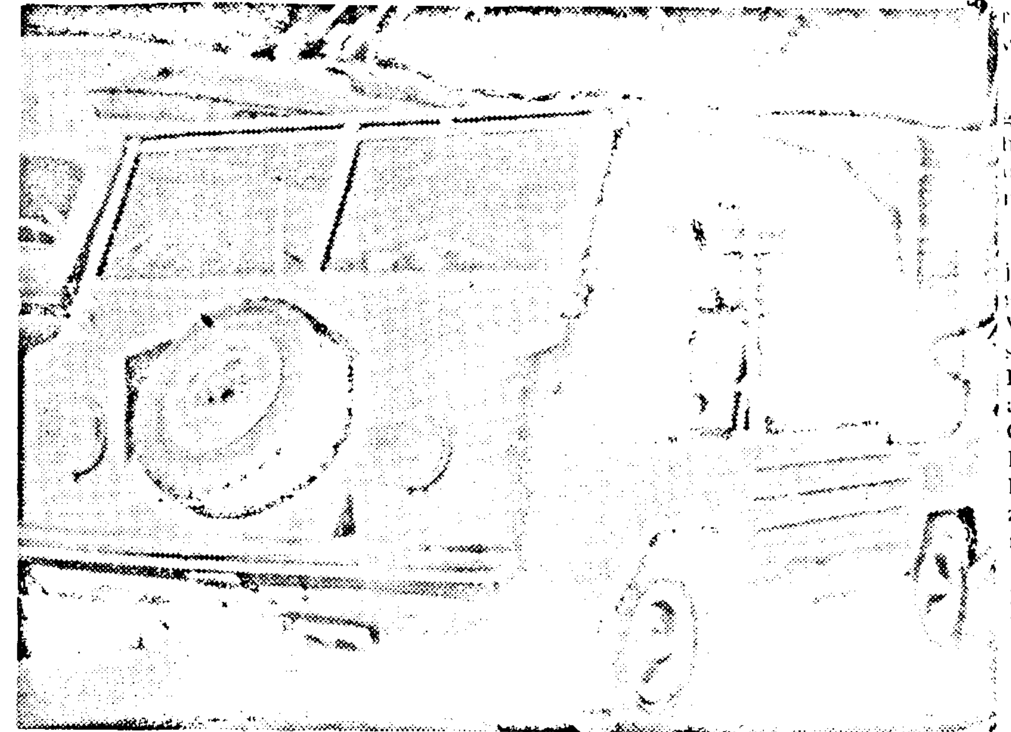
Een opname van een der scenes uit het lustrumspel „Xerxes", dat dezer dagen door studenten van het Utrechtse corps werd opgevoerd. Op de foto: Xerxes en zijn moeder.

In de maanden juli en augustus kan men in Schagen (Noord-Holland) tijdens de markt de Westfriese klederdrachten in al haar verscheidenheid bewonderen. Jong en oud, marktlui en kopers gaan tijdens de marktdag in hun folkloristische costuum gekleed.

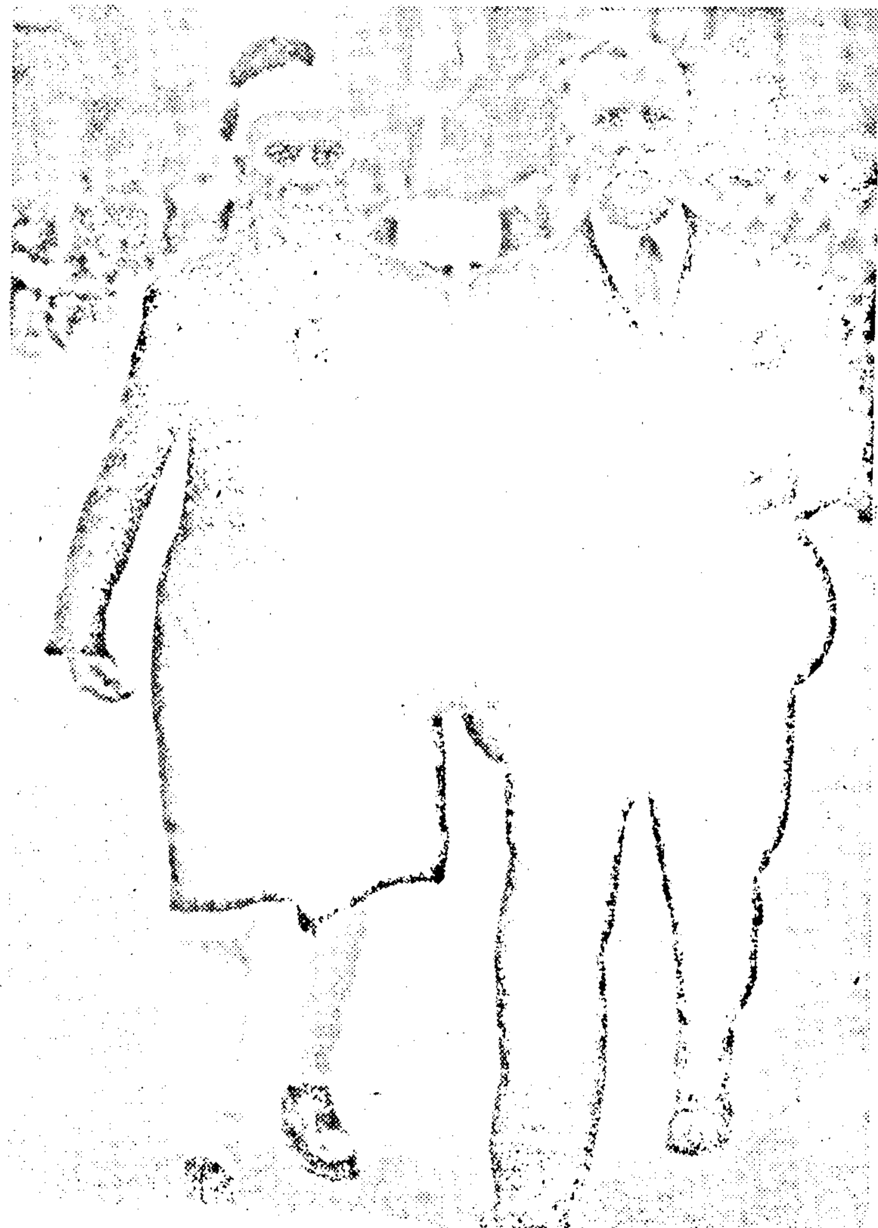
Het Kerkbestuur van de St. Laurenskerk te Rotterdam heeft in Schoonhoven een antiek orgelfront uit het jaar 1540 aangekocht. De Fa. van der Ende en Zn. te Schoonhoven is nu met de restauratie begonnen.

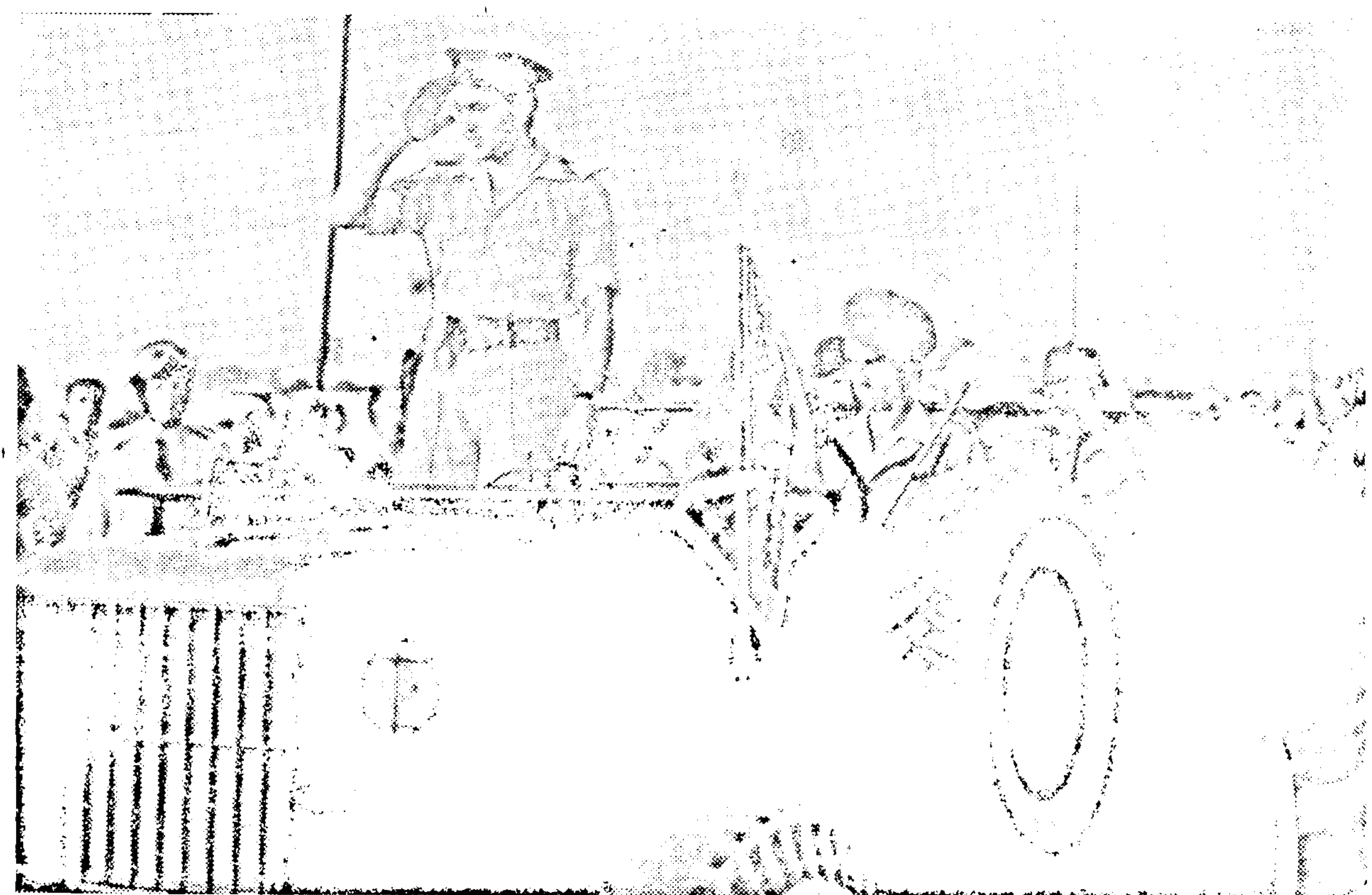
Deze wagen, de Russische Eekhoorn" is hard op weg de Volkswagen voor Communistische Landen te worden. Het is een ruime wagen met een luchtgekoelde, achter in de auto geplaatste motor, die het „eekhoorntje" een snelheid geeft van 95 km p/u. Het verbruik op vlak terrein is 6 liter op 100 km. Het geheel doet denken aan een slechtgelukte immitatie van een Bedford. Op de foto ziet men „De Eekhoorn" in een der straten van Moskou.

De training van de in het West-Duitse plaatsje Bad-Tölz gestationneerde onderdelen der Amerikaanse parachutistentroepen vergt van de manschappen bijzonder grote inspanningen. Een der onderdelen van het trainingsprogramma bestaat uit het beklimmen van een met vet ingesmeerde boomstam. Slechts door elkander met vereende krachten te helpen, kunnen de soldaten hierin slagen. Op de foto: Hoe groot de lichamelijke inspanning is, staat duidelijk op het gezicht van deze soldaat te lezen.

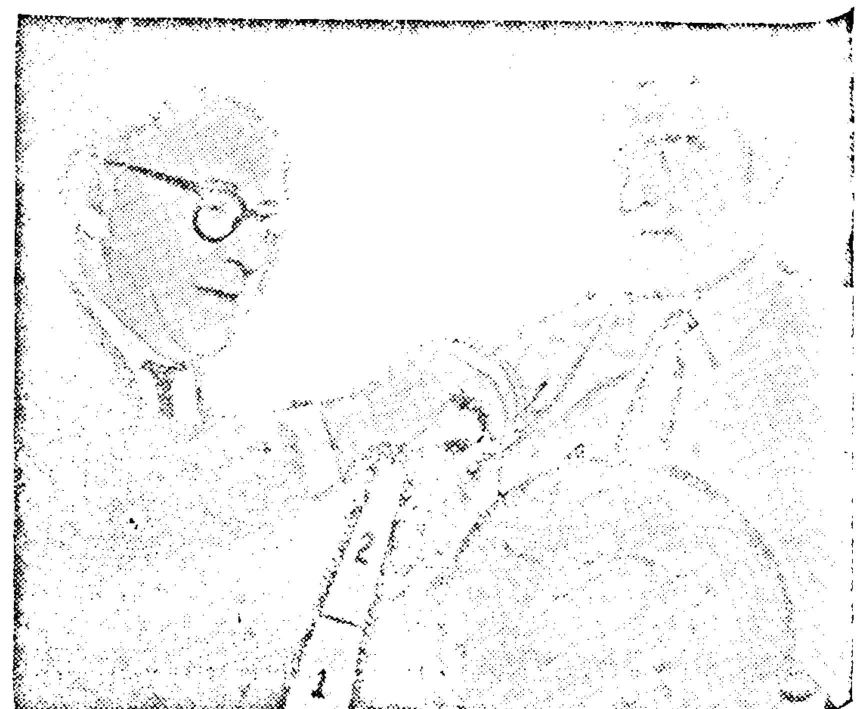
Premier Sydney Holland van Nieuw-Zeeland en Premier Pandit Nehroe van India ontvingen in de Guildhall te London de onderscheiding „Freedom of the City of London. Na afloop van de plechtigheid inspecteerden de beide Premiers de Ere-wacht.

Ook Marokko heeft zijn leger en wel het Marokkaanse Bevrijdingsleger van Allah. Voor het eerst sinds kortstondig bestaan heeft dit leger geparadeerd voor de Sultan van Marokko. Staande in de jeep (van Franse afkomst) neemt de Prins Moulay Hassan namens de Sultan de eerbewijzen in ontvangst.

Na een langdurige gevangenisstraf in Mexico te hebben ondergaan is de moordenaar van de Rus Trotsky, de man die naast Lenin een voorname plaats innam in het vroegere Rusland, onlangs op vrije voeten gesteld. Hier een recente opname van de moordenaar Jacques Mornard.

De laatste tijd is de wereld vol van de proefnemingen in Rusland en Amerika met de kunstmatige satelliet, welke tussen de 380 km. tot 24.000 km. van de aarde zal zweven. Op de foto ziet men de twee meest vooraanstaande Amerikaanse geleerden, Willy Ley en dr. Wernher von Braun, die in dit verband wel het meest baanbrekend werk op dit gebied verrichtten.

Aruba zal pastoor Burgemeester een grootse hulde bereiden

Pater Vicaris van ROOY assisteert bij Plechtige H. Mis van Dankbaarheid

Oranjestad. — Op waarlijk grootse wijze zal pastoor Burgemeester aanstaande zondag ter gelegenheid van zijn zilveren priesterfeest gehuldigd worden. Heel Aruba — mag men wel zeggen — zal deze alom geliefde en gewaardeerde priester op de dag van 15 juli komen gelukwensen, en bedanken voor hetgeen hij voor de geestelijke zowel als tijdelijke belangen van zeer velen heeft gedaan. Het jubelfeest zal, behalve een hulde aan de persoon van pastoor Burgemeester, ook een groots eerbetoon aan de priester in het algemeen worden en daardoor tevens een uiting van geloof, en vertrouwen in hen, die door de H. Kerk als de uitdelers der genade onder ons zijn geplaatst.

Katholiek Aruba zal jubilaris eren op feestelijke receptie

Zoals bekend vertoeft de Z. E. Pastoor Burgemeester momenteel te Santa Cruz. Zaterdag om 17.30 uur wordt de pastoor feestelijk afgehaald van Santa Cruz. Er zullen velen zijn, die hierbij een aandeel zouden willen hebben, en met hun auto willen meerijden naar Oranjestad. Allen zijn van harte welkom.

Om 18.00 uur wordt de pastoor begroet bij het Tarcisius College aan het einde van de Wilhelminastraat, door bruidjes en padvinders, die hem naar de pastorie zullen vergezellen.

Zondagmorgen om 9.20 uur zal de jubilaris een plechtige H. Mis opdragen, geassisteerd door de Z. E. Pater Vicaris L. van Rooy als Presbyter assistens, de Z. E. Pater B. Fick als Diaken, de Z. E. Pater N. v.d. Seys als subdiaken en de Z. E. Pater J. Copray als ceremoniarius. Tijdens de H. Mis zal door de Schola van de Eerwaarde Frères het Proprium gezongen worden van de Zesde zondag na Pinksteren. Het Koor van de Eerw. Frères en het Jongenskoor „De Trupialen" zullen uitvoeren de vierstemmige „Missa Pontificalis" van Don L. Perosi. Na het Plechtig Te Deum zal gezongen worden „Mariaklokje", een bekend Marialied, bewerkt voor zevenstemmig gemengd koor. Het Koor en de Schola staan onder leiding van Frère Alexius, terwijl het orgel bespeeld wordt door Frère Pedro.

Voor de neutrale vereniging zal er een receptie gehouden worden in de pastorie van 12.00 tot 13.00 uur.

Om 18.00 uur zal in het Tarcisius College een grootse receptie gehouden worden. Een ieder heeft daar de gelegenheid de Pastoor persoonlijk te feliciteren. Het programma omvat de volgende punten:

1. Muziek door de Banda van Frère Pedro.
2. Aanbieding van het geschenk van de Parochie door het werkcomité.
3. Hulde van het College van Collectanten aan de Pastoor.
4. Gezang van de Frères en Trupialen.
5. Tableau vivant door de Cofradia di Fatima.
6. Verschillende spelletjes door de kleintjes.
7. Korte rede en gezang van de Cofradia di Altagracia.
8. Sociedad Piadosa Emanuel biedt de Pastoor haar gelukwensen aan.
9. Gezang van de Liga di Maria Goretti.
10. De Welpen voeren een Indianendans uit.
11. Enige gymnastieknummers door schoolkinderen. Pauze, terwijl muziek ten gehore wordt gebracht.
12. Gezang van Frères en Trupialen.
13. Dansnummer door Liga di Maria Goretti.
14. Tableau vivant door Cofradia di la Birgen Milagrosa.
15. Speciaal nummer van de padvinders.
16. Rede en aanbieding van bloemen door Cofradia Coromoto.
17. Gelukwensen van de St. Thomas Bond.
18. Dans door de padvindsters.
19. Zang door Liga di Santa Agnes.
20. Aanbieding geschenk door de Nijverheidsschool.
21. Leden van de E.K. bieden gelukwensen aan.
22. Hopelijk zal de jubilaris 'n woordje zeggen.

Er zijn nog enkele hoogtepunten, doch deze moeten een verrassing blijven of zijn bedoeld voor intieme kring.

De heer Hasselaar bespeelt het orgel

Oranjestad. — Op uitnodiging van de organiste mevr. Alida Lampe, zal de heer Rien Hasselaar, de nieuwe directeur van de Muziekschool, zondag 15 juli a.s. het orgel bespelen in de Protestantse kerk te Oranjestad.

Vereniging van handelaren vergaderde

Oranjestad. — Dinsdagavond vergaderde de Vereniging van Handelaren in Trocadero, waarbij o.m. een nieuw bestuur werd gekozen. Daar de heren Jules Nieuw en Jossy Lacle zich niet herkiesbaar hadden gesteld, werden in hun plaats gekozen de heren Leo Berliski en Benny Grusetzki. De andere leden van het bestuur werden alle herkozen.

Er hadden verscheidene leden gehoor gegeven aan de oproep van de vereniging, zodat er een commissie kon worden gekozen, die de mogelijkheden zullen onderzoeken het de toeristen zo aangenaam mogelijk te maken. In deze commissie namen zitting de heren, J. Vergeer van het Strandhotel, E. Zadoks van de Aruba Trading Co., J. Hoen van Trocadero, A. Arends van Texas Furniture Store en Jose Walfenzao.

Deurwaarder bij Eilandsontvanger

Oranjestad. — Tot deurwaarder bij de Eilandsontvanger werd benoemd de heer Wladimir Rib.

Voetbal hoofdklasse

Oranjestad. — In de hoofdklasse competitie van de AVB. speelden dinsdagavond in het Wilhelmina Stadion R.C.A. tegen Hollandia. R.C.A. won deze wedstrijd met 2-1. Na afloop tekende Hollandia protest aan omdat naar hun mening de speler Gonzales ongerechtigd had meegespeeld: Na de rust speelde Hollandia met 10 man, daar een der spelers geblesseerd raakte.

Filmliga programma

Oranjestad. — Donderdag 19 juli a.s. presenteert de Filmliga in het de Veer Theater een Duitse film van 1933 met Nederlands onderschrift: Dat Testament des Dr Mabuse. Het is de eerste film, welke na de machtsovername door Goebels werd verboden.

Dindsdag 31 juli wordt in Soc. Bolivariana om 20.15 uur vertoond de Franse film Secrets d'alcove. (Het bed)

Oranjestad. — Gisteravond sprak de heer Cosme Irausquin, hoofd van de Julianaschool, voor Radio Kelkboom over de H.B.S., welke sedert enkele jaren in de Julianaschool is ondergebracht.

Oranjestad. — Met ingang van maandag 16 juli a.s. zal de heer mr. L. C. Kwartsz zich voor twee weken aan de werkzaamheden onttrekken door van een welverdiende vakantie te genieten.

Onthulling beeld Simon Bolivar

Oranjestad. — Dinsdag 24 juli a.s. des middags om 17.00 uur zal het beeld van de grote Zuid Amerikaanse bevrijder Simon Bolivar op het Bolivar Plein onthuld worden door de Commissie "Monument Simon Bolivar". Tegelijk zal dan ook het Bolivar Plein officieel in gebruik worden genomen.

Daarna, om 18.00 uur, zal de Rotary Club van Aruba in de Soc. Bolivariana een receptie houden.

CURACAO

THE CONQUERER

De maatschappij van Howard Hughes de R.K.O. Radio Pictures, heeft aan de Cinemascope "THE CONQUEROR" welke in Cinelandia dit week-end draait, een bedrag van 6 miljoen dollars besteed. De acteur Dick Powell is er producer-director van.

Het krijgshaftig leven van de grote Aziatische veroveraar Ghinigis Khan krijgt men in grote trekken te zien. De wijze waarop deze Mongool, die in het jaar 1155 het levenslicht aanschouwde, door sluwheid en moed zijn overwinningen behaalde, heeft de film niet tot haar recht doen komen. Want was het niet dezelfde zoon van

het steppenhoofdman, Yesugai, die het onmetelijke China (nadat hij in 1203 alle Mongoolse stammen aan zich had onderworpen) in 1215 veroverde, terwijl binnen 5 jaar na deze grandioze verovering een groot deel van Rusland door het sterke leger van de Mongool onder voet is gelopen? De rolprent vermag ons niet de weergaloze opmars van Temujin of te wel Ghengis Khan (de grote meester te tonen. Zij maakt dit gedeeltelijk weer goed, doordat ze meer het intieme leven van de legendarische veroveraar belicht. De geschiedkundige waarde van het verhaal, dat uitsluitend de stammenoorlogen behandelt, is dus niet erg groot. Maar aan spanning ontbreekt het niet. De romance van Khan, zijn gevangenneming en ontsnapping eisen een groot deel van de film op. De dansscenes verdienen ook de aandacht, al is het dan alleen maar omdat zij ons even met onze gedachten elders dan op het slagveld doen verwijlen. De interpretaten zijn John Wayne, Pedro Armendariz en Susan Hayward.

TEN WANTED MEN

West-End brengt de film "TEN WANTED MEN" op het witte doek. De hoofdrollen worden vervuld door Randolph Scott en Jocelyn Brando, (de zuster van Marlon Brando). Tal zijn pistoolgevechten en knokpartijen aan de lopende band in deze kleurenrijke western. Met veel omhaal en doortastendheid laat Randolph Scott tien bandieten van het toneel verdwijnen. Met Jocelyn Brando aan zijn kant durft hij allen en een ieder aan. Spanning genoeg dus voor de liefhebbers in deze film, waarmee morgenavond het week-end ingaat.

MIRACLE IN THE RAIN

Een charmante film met een gevoelige inslag is de "Miracle in the Rain", het Warner Bros-product, dat in ROXY vanaf hedenavond draait. De rollen zijn in goede handen van Jane Wyman, Academy Award-winnares, en Van Johnson.

Een jongedame, die vergeefs op de prins uit haar dromen heeft gewacht, wordt op een goede dag geconfronteerd met de welhaast vergeten droom als de aanbidder voor haar staat. Zij weet zich eerst amper uit de situatie te redden, maar het karakter van de jongeman wint het tenslotte van de schuwheid. In de dame ontwaakt dan de sluimerende vrouw. De liefde, die ontstaat is van het onvergankelijke soort. Eindelijk breekt de dag aan dat de jongeman, die soldaat is, naar het front wordt gestuurd. Het afscheid is vol emotie. De dame belooft op hem te zullen wachten ongeacht de duur van zijn afwezigheid.

Het verhaal krijgt, hoewel misschien niet verwacht, toch een happy ending.

Examens

Willemstad. — De uitslag van het examen voor kwekelinge met zelfstandige onderwijsbevoegdheid bij het voorbereidend onderwijs, gehouden op Curaçao van 25 tot en met 29 juni, luidt als volgt:

Geëxamineerd: 13 kandidaten; afgewezen 1; geslaagd 12, t.w. Crisma Mamerta Coffie, Jeanette Altagracia Emanuel, Iraida Gregoria Franco, Enriqueta Hendrina Gijsbertha, Virginia Leocadia Margaritha, Edna Altertina der Meer, Irma Maria René, Thelma Eline Sdney, Ligia Maria Seferina, Mildred Mariet Wederfoort, Helen Josephine van Wilgen en Aura Maria Zavala.

Examens

Willemstad. — De uitslag van de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 7, 8 en 9 mei en 11 juli luidt als volgt:

Geëxamineerd: 19 kandidaten; afgewezen: 4; geslaagd voor het A-examen 15, t.w. Ellis Ralph Smith, Madelon Steenhof, Eric André St. Jago, Bertha Altagracia Rijna, Julian Marcelo Romano, Géraldine Eugenie Jacintha Römer, Grace Bernice Romondt, Swindina Dominga Rooi, Anna Lucia Salsbach, Swinda Teresita Sambre, Jozef Egbert Sarucco, Aida Beatrix Scheick, Rubia Eleonore Schmidt, Harold Joseph Silvano en Eduard Charles Willem Sperwer.

Tennis-kampioenschappen

Willemstad. — De wedstrijd uitgeschreven door R.C.C. voor de kampioenschappen "C" klasse worden gestadig voortgezet op de banen te Mundo Nobo. De belangstelling voor deze wedstrijden valt tot nu toe mee en zullen naar gelang men de diverse finales bereikt groter worden. Wij geven hieronder de uitslagen:

Vos — Raghunath, gew. Vos.
Schotborg — Rigaud, gew. Schotborgh
v. Strien — Schotborgh gew. v. Strien
Sprock — Rodriquez, gew. Sprock
Rosberg — Bosboom, gew. v. Rosberg
E. de Jong — Silberstein, gew. de Jongh
Ossenkopp - d. C. Gomez, g. Ossenkopp
Medina — Broos, gew. Medina
Tecla — Wieske, gew. Tecla
Tecla — Medina, gew. Tecla.
V. Rosberg — Sprock, gew. v. Rosberg.

Op 17 juli komen uit: Vos tegen van Strien; E. de Jongh tegen Ossenkopp; Strick tegen Tecla.

Op dezelfde datum wordt de eerste wedstrijd van de "B" klasse verspeeld tussen Meit en A. Jessurun.

Tweede C.A.B-Wandelmars op zondag 22 juli a.s.

Willemstad — De 2e C.A.B. wandelmars wordt dit jaar gehouden op zondag 22 juli as. langs de volgende routes:

Senioren 25 km.

Start: Rifstadion — Gouv. van Slobbeweg — Brionplein — Breedestraat — Roodeweg — Weg naar Welgelegen — Schottegat West — Bij oude Politiepost Cas Chiquito linksaf naar Westpunt weg — rechtsaf Jan Noorduynweg — linksaf Franklin D. Rooseveltweg richting Hato — rechtsaf over asfaltweg Cerro Fortuna (aangegeven door kalkpijl) — Deze weg komt bij Kanga uit linksaf de Winston Churchillweg op — rechtsaf Schottegatweg West — Weg naar Welgelegen — Club J.P.F.

Einde Club J.P.F. (Deze route is in werkelijkheid iets langer dan 25 km. doch door het natuurschoon onderweg wordt dat ruimschoots vergoed.

Junioren 15 km.

Start: Rifstadion — Gouv. van Slobbeweg — Brionplein — Breedestraat — Roodeweg — Weg naar Welgelegen — Schottegat West — Bij oude Politiepost Cas Chiquito linksaf naar Westpunt weg — rechtsaf Jan Noorduynweg — linksaf Franklin D. Rooseveltweg richting stad — rechtsaf Schottegatweg West — Weg naar Welgelegen — Club J.P.F.

Einde Club J.P.F.

Aanvang: 14.00 uur (twee uur 's middags).

Het inschrijfgeld bedraagt ƒ 0,75 voor deelnemers aan de 25 km. en ƒ 0,35 voor deelnemers aan de 15 km mars.

Inschrijvingen worden voor of op 21 juli 1956 ingewacht bij de heer H. Prince — p/a S. E.-L. Maduro & Sons, Inc., De Ruyterplein 2. Het inschrijfgeld dient bij de inschrijving te worden voldaan.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen 851
Unilever cert. v. aand. 418 1/4
Philips aandelen 283 1/2
Philips pref. 178
AKU aandelen 253 3/4
Ned. Scheepv. Unie aand 179 1/2
KNSM aandelen 171 1/2
KPM aandelen 176 1/8
Ned. Handel Mij cert. 201
Nat. Handelsbank aand. 138 3/4
Escomptobank aand. 210
HVA aandelen 119 1/2
Amsterdam Rubber aand. 102 1/8
Ver. Deli Mijen. 135
Aniem Nat. Bezit 72
3% dollar oblig. Ned. '47 43 3/4
3% Nederl. '47 (obl.) 91 1/4
Holland-Am. Lijn aand. 185 1/2
Walvisvaart aand 73
Amsterdamse Bank aand. 238
Holl. Bank Unie cert. 232 1/2
Billiton 2e rubriek 242
Billiton 1e rubrek n.g.
Overzeese Gas Mij 174 1/2
Borsumij aand. 110
Lindeteves aand. 219
Royal Dutch Am. S. in $ 74.37 bieden
Rott. Bank aand. 215
Curaçaose Handel Mij. 212
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit 324 3/4

De markt was aarzelend. Het publiek en de beroepshandel bleven afzijdig, de verkopen waren in de meerderheid. De internationale fondsen sloten op 6 punten lager. Scheepvaart noteerde nauwelijks vast, maar de Kultuurondernemingen gaven lichte verbetering te zien. De guldensbeleggingen handhaafden zich goed.

De koersgemiddelden:
Petroleum 301.64
Industrie 168.76.
Scheepvaart 168.54.
Banken 143.44
Ind. fondsen 125.01.
Algemeen 222.94.

New Yorkse Beurs

New York. — De stijging op de NY-effectenbeurs werd gisteren bij vrij goede omzet voortgezet onder leiding van geselecteerde industrieën. De stemming werd gunstig beinvloed door de uitbreiding van de omzet bij een stijgende markt. In de namiddag bleef de stemming vast onder leiding van de industrialsd och winstnemingen tegen het slot deden een deel van de stijging weer verloren gaan. De markt sloot niettemin prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1173: hoger 562; lager 382; onveranderd 229 Aandelenomzet 2.520.000; obligatieomzet $ 3.330.000.

Amer. Tel and Tel 182 1/8
Anaconda Comp. 73 1/2
Bethlehem Steel 156 5/8
Dupont de Nemours 219 1/4
Gen. Motors 47 1/8
Intern. Tel and Tel 33
Kon. Petr. Mij 111 7/8
Shell Oil 83 1/4
Standard Oil of N.Y. 58 5/8
U.S. Steel 60 1/8
Canadian Pacific 32 1/8
Intern. Nickel 100.

Van de Nederlandse voetbalvelden

GVAV's promotie naar ere-divisie bijna zeker

A.s. zaterdag Rapid-NAC in Bosse stadion „De Vliert" om Nederlands kampioenschap

Was zondag j.l. N.O.A.D. de gelukkige, gisteren was het groot feest in Groningen, doordat G.V.A.V. er in geslaagd is met medewerking van Hermes D.V.S. zo goed als zeker een plaats in de ere-Divisie te bemachtigen. Na de voortreffelijke wedstrijd van afgelopen zondag — liefst 12.000 toeschouwers woonden te Groningen deze titanen-strijd bij — werd gisteren een zeer zwaar bevochten 3—2 zege behaald op R.C.H., de club van Biesbrouck, dat zich net na een zwakke start prachtig aan het herstellen was.

N.O.A.D. had het afgelopen zondag de Groningers niet cadeau gegeven, een tiental minuten voor het einde was de stand nog 2-1 in het voordeel van de Groningers, maar eindelijk bezweek de uitstekende Brabantse achterhoede onder aanvoering van de eminent spelende Walhout en een ware vloedgolf van aanvallen van de G.V.A.V.-voorhoede, waarin De Koe en Krijger ieder tweemaal doelpuntten, teisterde de Tilburgenaren. En zo .... G.V.A.V. met een ietwat benauwd hart naar Haarlem om strijd te leveren tegen de Racing. Het is ook een zware strijd geworden, die tot grote vreugde van de vele Groningse supporters uiteindelijk met 3-2 door hun favorieten eindigde. Deze vreugde ging over in een laaiend enthousiasme, toen vernomen werd, dat Hermes D.V.S. haar sportieve plichten volkomen vervuld had en K.F.C. zeer verrassend de derde achtereenvolgende nederlaag toegebracht had en nog wel met 4-2.

Het gevolg hiervan is, dat K.F.C. en R.C.H. nu definitief zijn uitgeschakeld voor de promotie en dat Hermes D.V.S. theoretisch nog gelijk kan komen met G.V.A.V., maar dan zouden de Schiedammers de beide resterende wedstrijden moeten winnen en de Groningers deze allebei verliezen! Zondag kan reeds de definitieve beslissing vallen, want dan staat o.a. op het programma G.V.A.V. — Hermes D.V.S., en tevens de niet belangrijke wedstrijd N.O.A.D. — R.C.H. Neen, nu houden wij het maar op de Groningers, die dan ook werkelijk zwaar voor dit resultaat hebben moeten vechten. Sterkte voor de verliezers, die in ieder geval het komend seizoen in de Eerste Divisie aan de strijd om twee plaatsen in de Eere Divisie mogen deelnemen. De twee laagst geplaatste clubs uit de Ere-Divisie degraderen automatisch.

De stand in de promotie-competitie luidt:

N.O.A.D.	6	10	14-9
G.V.A.V.	6	8	19-9
R.C.H.	7	5	8-14
K.F.C.	7	5	11-17
Hermes D.V.S.	6	4	8-11

Zondag 15 juli: G.V.A.V. — Hermes D.V.S. en N.O.A.D. — R.C.H. Woensdag 18 juli: K.F.C. — G.V.A.V. en Hermes D.V.S. — N.O.A.D.

Zondag wordt te Rotterdam de laatste wedstrijd gespeeld om het kampioenschap van Nederland Amateurvoetbal tussen R.F.C. en Hengels. De winnaar mag zich kampioen noemen want beide ploegen wisten uit 3 wedstrijden vier winstpunten te behalen. Wij houden het op een Rotterdamse zege en dus een Rotterdams kampioenschap.

In *de promotie-competitie 1e klasse* lijkt het er op, dat in *Groep A* Gorkum een eerste klasser gaat krijgen, want door de kostbare 2-1 zege op Zeeburgia staan de Gorkummers nu nummer één met een winstpunt meer dan het verslagen Zeeburgia. Lugdunum uit Leiden is uitgeschakeld. In *Groep B* leek M.O.C. regelrecht de eerste klasse in te marcheren, doch een nederlaag tegen De Spechten bracht deze ploeg gelijk met de leiders en afgelopen zondag verpletterde De Spechten met liefst 7-1 Heksenberg. In *Groep C* is de strijd uiterst spannend en gaat het er naar uitzien, dat Borze voor de zoveelste maal de reis weer niet gaat halen. Be Quick uit Zutphen versloeg deze sterke Oostelijke ploeg en staat nu gelijk met H.S.C., de Kraaien van het Noorden namelijk wonnen van G.R.C. met slechts 1-0.

Uit de hier gegeven standenlijst kunt U zien, dat de eindstrijd uiterst spannend is en nog lang niet beslist.

Groep A (West)			
Unitas	5	7	11-7
Zeeburgia	5	6	10-9
Hollandia	5	6	15-15
Lugdunum	5	1	12-17
Groep B (Zuid)			
De Spechten	4	6	15-6
M.O.C. 1917	4	6	11-6
Heksenberg	4	2	5-13
Wilhelmina 1908	4	2	3-9
Groep C (Noord-Oost)			
Be Quick	5	7	9-6
H.S.C.	5	7	11-8
Borze	5	5	14-10
G.R.C.	5	1	3-13

Het programma voor zondag luidt: Groep B: Wilhelmina 1908 — De Spechten, Heksenberg — M.O.C. 1917. Groep C: G.R.C. — Borze en Be Quick — H.S.C.

Tot slot wijzen wij onze Sportvrienden nog op de grote strijd van a.s. zaterdag in het Stadion „De Vliert" te 's-Hertogenbosch tussen Rapid J. C. en N.A.C. met als inzet het Nederlands Prof-voetbalkampioenschap! Na de waarlijk briljante wedstrijd van Rapid J.C. afgelopen zondag tegen N.A.C. — Van Melis speelde een grootse partij voetbal — geven wij de Limburgers de beste kansen. Wij zullen maar afwachten en met grote spanning zien wij het eindresultaat tegemoet. Wij hopen, dat in een sportieve strijd de sterkste moge zegevieren.

VOORTING ......goede tweede......

CURACAOSE Athletiek-kampioenschapswedstrijden in Rifstadion

Willemstad. — Op zaterdag en zondag 29 juli zullen de Curaçaose kampioenschapswedstrijden voor Junioren jongens, dames en heren gehouden worden in het Rifstadion en wel volgens onderstaand programma:

Zaterdag 28 juli

15.00 uur: 60 meter hardlopen (C-junioren; 80 meter hardlopen (B-junioren); 100 meter hardlopen A-junoren.
15.20 uur: balwerpen (B en C-junoren)
15.20 uur: hoogspringen (A-junioren).
16.00 uur: 800 meter hardlopen (A-junioren); hoogsprongen (B en C-junioren).
16.15 uur: Kogelstoten (A-junioren).
16.30 uur: Discuswerpen (A-junioren).
17.00 uur: Verspringen (A, B en C-junioren).
17.30 uur: Speerwerpen (A-junioren).
18.00 uur: 300 meter hardlopen (A-junioren).
18.15 uur: Prijsuitreiking.

Zondag 29 juli

14.00 uur: 60 meter hardlopen (dames); 100 meter hardlopen (heren); 800 meter hardlopen (heren).
14.20 uur: Kogelstoten (heren en dames).
14.40 uur: Verspringen met afloop (heren en dames).
15.10 uur: 400 meter hardlopen (heren).
15.30 uur: Speerwerpen (heren en dames).
16.00 uur: 200 meter hardlopen (heren en dames).
16.20 uur: Hoogspringen (heren en dames).
16.50 uur: Discuswerpen (heren en dames).
17.15 uur: 1500 meter hardlopen (heren).
17.45 uur: 4 x 100 meter Estafette.
18.00 uur: Prijsuitreiking.

De 5000 en 10.000 meter heren zullen op een nog ander bekend te maken dag en uur in de maand juli worden gelopen.

Inschrijvingen worden ingewacht bij de voorzitter van de technische commissie, D. van Eyten, p/a C.P.I.M., Emmastad en de heer H. Prince, p/a Maduro & Sons, uiterlijk tot vrijdag 27 juli.

Na een onderzoek van vele maanden hebben de Franse politie en de Interpol verscheidene leden van een internationale opiumbende en enkele van hun "klanten" gearresteerd. In een Parijs huis werd een opiumhol ontdekt, dat werd geëxploiteerd door een halfbloed uit Indochina, die ook aanzienlijke winsten maakte bij de verkoop van het goedje. Het onderzoek vindt nog voortgang in enkele centra, vanwaar de opium o.a. naar de Verenigde Staten werd verscheept.

Volleyball-wedstrijden

Willemstad, — De volleybal wedstrijden in de tweede ronde worden voortgezet op de terreinen van Asiento, St. Thomascollege en Chinese club. De dames wedstrijden werden allen op Asiento gespeeld en vooral het damesteam van Asiento "C" heeft danig van zich afgebeten. Zij wonnen zowel van Asiento "A" als Asiento "B" en komen hierdoor in de finale tegen de jeugdige meisjes van Kwiek op 16 juli a.s. op het Asiento-terrein. De vereniging Aquilas heeft een mooie kans verspeeld door te verliezen tegen MLD met 3-2. Aquilas stond voor met 2-1, maar door onderling te twisten, maakte MLD niet alleen gelijk, doch wist door een achterstand van 8-2 in de 5e set dit in te halen en zelfs te winnen met 15-12 waardoor het een 3-2 overwinning is geworden voor MLD. Het zal dus zeer spannend gaan tussen Sithoc - Aquilas op 23 juli en op 16 juli tussen MLD en Sithoc op het terrein van het St. Thomascollege.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

54—30. Met bezorgdheid stelt Svitjold vast, dat de schepen van Ragnar ver in de minderheid zijn. Op dit ogenblik stijgt uit de manschappen aan boord een wild gejuich op. Zich omwendend bemerkt Svitjold aan de verre einder een vloot Noorse Drakars! Hij heeft echter niet lang nodig om te beseffen, dat zij niet op tijd kunnen zijn om Ragnar en Eric uit hun benarde toestand te verlossen, er moet dadelijk hulp geboden worden.

Slechts een ogenblik bezint hij zich, roept dan hoofdman Jörgen en twee van zijn meest betrouwbare mannen bij zich en legt hun uit wat hij van plan is. Behendig springen de vier mannen op de Drakar en stapelen op aanwijzing van Svitjold hout rond de mast en op het voordek. Dan begeeft Svitjold zich naar het achterdek en steekt zijn hand op ten teken dat de drie mannen de brand er in moeten steken! Langzaam vreet het vuur de houtstapels aan; het vochtige hout verspreidt een verstikkende rook, die de mannen hoestend doet omwenden. Dan schieten aan alle kanten de vlammen omhoog. „Spring over op het andere schip!' schreeuwt Svitjold het roer grijpend.

Twee mannen gehoorzamen ijlings, blij uit de buurt van de vuren te komen. Alleen Jörgens aarzelt en kijkt vragend om naar zijn aanvoerder.

„Heb geen zorg over mij!" roept Svitjold hem toe. „Zodra het mij hier te warm wordt spring ik overboord. Ik ben mijn leven nog niet moe!" Hij lacht zowaar, die Svitjold, ja, hij lacht.

„Het leven begint pas voor mij, denkt hij. Het kan nog zo mooi worden...... Jörgen is nu gerustgesteld, hij kijkt nog eenmaal om en springt dan haastig over. Juist op tijd, want Svitjold, die nu alleen achterblijft, heeft reeds de schoten strak aangetrokken. zodat het schip, geholpen door de sterke wind met toenemende snelheid op de Bohuslan vloot afzeilt. Het voordek is reeds een laaiende vuurzee, rond de mast leken vurige tongen omhoog en vreten het zeil aan. Brandende flarden goed fladderen omlaag vonken spattend rond......

Maar nu ziet Svitjold iets, dat hem de ogen wijd doet opensperren in doodsschrik Vanonder de roeiband naast de mast, rijst traag een menselijke figuur omhoog, van wie het voorkleed doordrenkt is niet bloed.

De figuur leunt wankelend op het dolboord; het is...... Vrouwe Godelinde.

VOORTING tweede in zevende etappe

GUNSTIGE plaatsen voor de Nederlanders in het algemeen klassement

Het algemeen klassement van de Tour de Franse na de zevende etappe luidt: 1. Walkowiak (Noordoost Centraal) met 37 uur 47 min. 29 sec.; 2. Picot (West) met 37.48.51; 3. Scodeller (N.O.C.) met 37.50:22; 4. Voorting met 37.52:56; 6. Gawtmans.

De overige Nederlanders zijn: 12e. De Groot; 13e. Van der Pluym; 43e. Van de Brekel; 64e Hinsen; 72e Stolker; 81e. Nolten; 84e. Lahaye; 99e. v. Dongen.

Het ploegenklassement van de zevende etappe was: 1. Italië; 2. Nederland en 3. West, Noordoost Centraal, Zuidwest en België.

Het algemeen ploegenklassement na de zevende etappe luidt: 1. België; 2. West; 3. Nederland en 4 N.O.C.

Het eiland Bedloe, in de haven van New York, waarop het beroemde vrijheidsbeeld staat, zal worden omgedoopt in "Liberty Island".

K.L.M.-Service aan boord vliegtuigen

Een nieuw onderdeel van het stewardessen-uniform van de ruim 200 luchtgastvrouwen van de K.L.M. vormt een speciaal ontworpen Zwitsers horloge, dat aan de revers van het jasje wordt bevestigd. Het horloge hangt op de kop, zodat de stewardess maar naar beneden hoeft te kijken om de passagiers de preciese tijd te vertellen. Hier wordt nl. veel naar gevraagd, ondanks het feit, dat zich vóór in vele "Vliegende Hollanders" een grote klok bevindt. Met het groter worden van de vliegtuigen komt de vraag: "Kunt U zeggen hoe laat het is?" steeds meer voor, aangezien de klok voor vele passagiers nogal ver weg hangt.

Voorloper van Deltaplan in wording

Nederland maakt begin met drie-eilandenplan

Middelburg. — Er is thans in Nederland metterdaad een begin gemaakt met de uitvoering van het drie-eilandenplan, de voorloper van ht Deltaplan.

Dezer dagen is de eerste baggermolen in Zeeland aan het werk gezet in het Veeregat, waar als eerste objekt tussen Veere en Vrouwenpolder een werkhaven zal worden gebaggerd, waarin de materialen zullen worden aangevoerd, die nodig zijn voor de grote afsluitdam tussen Walcheren en Noord Beveland. Deze werkhaven komt te liggen op de plaats, waar de zee een stuk land van Walcheren wordt. De molen is begonnen op het punt, waar de ingang van de haven zal komen en waar een oud hoofd, een overblijfsel van de oude dijk, moet worden doorgegraven. De havenwand zal, evenals het havenplateau, worden opgesloten tussen dammen van mijnsteen, die tevoren zullen worden opgestort.

Zeer binnenkort wordt begonnen met het heien van de perssteiger, welke zal bestaan uit een aantal hekken, waar over buizen worden gelegd, waardoorheen een perszuiger zand zal persen voor havendam en havenplateau. Een voordeel van deze werkhaven, die vijf meter diep zal worden, is dat zij in de luwte van de kromming van de dijk zal komen te liggen. De uitkomende specie wordt voorlopig enige kilometers noordelijker onder de kust in zee gestort.

Men hoopt de haven, waarvoor nog enkele metingen worden verricht, over tien maanden gereed te hebben. Op de dijk zijn twee keten neergezet voor Rijkswaterstaat en voor de aannemer.

Geldschieters op Schiphol

Ook het geld vliegt op Schiphol, nu K.L.M. kassiers die in de vertrek... len dienst doen voor de afrekening overbagage met passagiers en die de aankomsthallen vreemd geld ... selen, de beschikking hebben gekr... over een buizenpost. Heeft de pa... gier geen gepast geld, dan wordt geld dat hij neertelt, begeleid door bon met het verschuldigde bedrag een patroon gedaan en weggesch... naar de Centrale Kas, waar men wisselgeld terugschiet.

Bij het wisselen van vreemd ... gaan de buitenlandse banknoten in patroon en komen de Nederlandse jetten terug.

De kassiers zijn geldschieters ge... den zonder een cent uit te lenen. ... geldschietpost is niet aangesloten het centrale buizenpostsysteem, z... niemand de kans loopt onverwacht tot zijn grote vreugde een patroon geld op zijn tafel te zien.

Wanhopig verpleegstertje: „Wij hebben morfine nodig!"

Amerikaans zakenman vervoerde gewonden in opstandig Poznan

POOLSE kinderen zagen op jaarbeurs voor het eerst een sinaasappel

's-Gravenhage. — „Nooit zullen de buitenlandse deelnemers aan de jaarbeurs te Poznan het ogenblik vergeten, dat een jonge Poolse verpleegster in met bloed overdekte uniform hun hotel binnen kwam vliegen en wanhopig uitriep: „Wij hebben morfine nodig, morfine, morfine!" Helaas kon niemand van ons haar helpen." Dit vertelde een Nederlandse zakenman, die had deelgenomen aan de jaarbeurs te Poznan en van dichtbij de Poolse opstand had kunnen volgen aan een vertegenwoordiger van het A.N.P.

„Reeds donderdagnacht begonnen de arbeiders in vrachtauto's door het centrum te rijden, zo ging hij voort.

„Wij dachten eerst, dat deze arbeiders op weg waren naar hun werk, doch later bleek, dat zij naar een bepaald punt in de stad trokken, dat als verzamelplaats was aangeduid voor de stakers en waar dan ook de eigenlijke opstand begon. Des ochtends gingen wij te voet naar de jaarbeurs, want verkeer per auto was reeds niet meer mogelijk. Bij de brug, die wij moesten oversteken, had zich een grote menigte verzameld rondom de wit-rode Poolse vlag en rondom borden, waarop geschreven stond „Vrijheid en brood". De stakingsleiders spraken hier de duizenden arbeiders toe. De Poolse politie liep door deze manifestanten heen, doch was zeer rustig. Herhaaldelijk werden de Nederlandse zakenlieden door arbeiders aangeklampt, die hen dan op ondubbelzinnige wijze hun ontevredenheid over het in Polen bestaande politieke regiem kenbaar maakten. Tegen 12 uur hoorden wij vanaf het jaarbeursterrein hevig en intens mitrailleurvuur en men raadde ons aan maar niet naar het hotel te gaan. Tegen vijf uur klonk ook het zware gebulder van tanks, terwijl MIG's, zonder te vuren, zich in duikvlucht op het centrum van de stad stortten. Tegen 7 uur 's avonds slaagden wij erin langs omwegen ons hotel te bereiken, waar zich ook veel mensen bevonden, die door de straatgevechten niet naar hun woning hadden kunnen terugkeren.

Te eten was er evenwel niet voor deze personen, aangezien de levensmiddelen in Poznan van dag tot dag worden aangevuld en op hun komst niet was gerekend. Bij onze terugkeer bij het hotel stonden hier verschillende tanks opgesteld. Toch was er veel volk, in groepjes bijeen, dat duidelijk blijk gaf van zijn ontstemming. De buitenlandse deelnemers werden onderweg herhaaldelijk aangehouden door Poolse politie-agenten, die dan probeerden duidelijk te maken, dat zij het niet waren, die op de Poolse arbeiders schoten, doch de Russen."

„Ook van zes tot zeven uur weerklonk onophoudelijk mitrailleurvuur uit de binnenstad. Een Amsterdamse zakenman, die tegen zeven uur naar zijn hotel reed, kwam onderweg in een der buitenwijken een zwaargewonde arbeider tegen. Hij bracht hem onmiddellijk in zijn auto naar het ziekenhuis en stelde zichzelf en zijn auto ter beschikking voor het vervoer van gewonden. Een grote Rode-Kruisvlag werd over de kap van zijn auto gebonden en zo zag deze Amsterdamse deelnemer aan een Poolse jaarbeurs zich veranderd in bestuurder van een ambulance-auto."

„Vooral de tweede avond werd zeer hevig gevochten", zo ging de zegsman voort met zijn relaas, „en herhaaldelijk hoorden wij het vuren van de pantserkanonnen. Toen was het ook, dat het pleegzustertje ons hotel binnenkwam met haar wanhopig verzoek om morfine. Overal reden ziekenauto's rond en het mitrailleurvuur klonk zeer verspreid in de stad. Het bleek toen ook, dat de opstandelingen een aantal gevangenen hadden bevrijd. Het was opvallend, dat er geen enkele communistische tegendemonstratie viel waar te nemen en wij hebben in die dagen geen enkele rode vlag gezien. De afgevaardigden naar de jaarbeurs van de landen achter het ijzeren gordijn waren onmiddellijk na het uitbreken van de opstand naar hun land teruggekeerd...."

„Iedere Pool, die wij spraken, klaagde over te weinig loon en over de honger, die hij en zijn gezin moesten lijden. Enkele inzenders stelden op de jaarbeurs vruchten zoals sinaarappelen en bananen ten toon en het was aandoenlijk de Poolse vaders en moeders hun ondervoede kinderen te horen vertellen wat nu eigenlijk een sinaasappel of een banaan was.

Het gemiddelde loon van een Poolse arbeider bedraagt 800 zlotty, doch voor een kilo tomaten betaalt hij 60 zlotty, voor een paar schoenen 600 zlotty en voor een lap stof voor een kostuum 1500 zlotty....

Daar de voorraad in het hotel te Poznan, door het uitblijven van aanvoer, de eerste dag van de opstand reeds was uitgeput, waren de hotelgasten op eigen meegenomen blikjes aangewezen. De inhoud hiervan werd broederlijk gedeeld en terwijl de luchtspoormunitie zich tegen de donkere hemel aftekende, het tankgeschut in de verte bulderde en nu en dan een verdwaalde kogel langs de ramen floot, werden toch nog zaken gedaan....

Vier dagen later, bij ons vertrek, zo besloot de Nederlandse man, werd er nog steeds geschoten en zelfs op 3 juli deden vliegtuigen Poznan nog niet aan. Op onze terugtocht konden wij op de buitenwegen in Polen een verhoogde activiteit waarnemen, terwijl overal tanks reden. Ook stonden veel meer bewakeningsmanschap... langs de autosnelweg in Oost-Duits... dan gewoonlijk. Onder de douane-politie aan de Duits-Poolse grens b... grote belangstelling te bestaan ... het gebeuren in Poznan."